

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedhi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय रामटेक

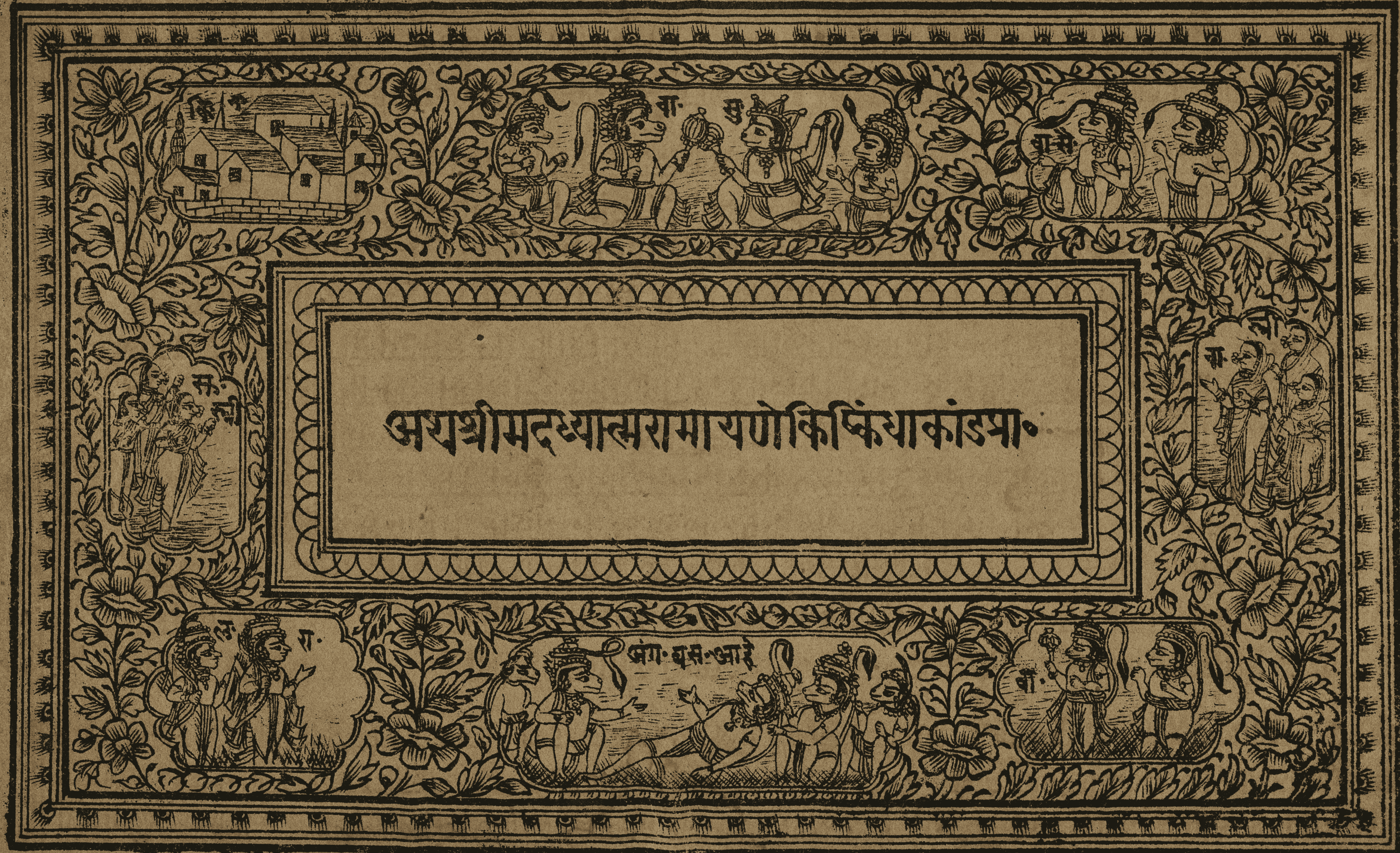
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M-2922 विषय साहित्यशास्त्र

नाव श्री मद्दयात्म रामायण

लेखक/लिपीकार किष्किन्धा कांड

पृष्ठ 25 काळ - पुर्ण/अपुर्ण

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीसीतारामायनमः॥ तत इति सरसांश्रेष्ठपंपासरः १ विस्मयहेतूनाह कोशमात्रमिति अगाधामलशंवरं नीरक्षीरांबुशंवरमित्यमरः अंबुजं पद्मं कल्हारस्तद्विशेषः एवमुत्पलपदेनकुमुदविशेषोत्र २ हंसादयः पक्षिविशेषाः कौंचनादिरुपनादितं प्र-
तिध्वनिमत् ३ सतां मनोवत्स्वच्छजलम् ४ उपस्पृश्यस्नात्वा ५ दांतौ निगृहीतेंद्रियौ विविधान्वृक्षान्गिरेः शोभां च पश्यंतौ ६ तौ ददर्श-

श्रीमहादेव उवाच ततः सलक्ष्मणोरामः शनैः पंपासरस्तटम् आगत्य सरसांश्रेष्ठं दृष्ट्वा विस्मय-
माययौ १ कोशमात्रं सुविस्तीर्णमगाधामलशंवरम् उत्फुल्ल्यांबुजकल्हारकुमुदोत्पलमंडितम् २
हंसकारंडवाकीर्णचक्रवाकादिशोभितम् जलकुक्कुरकोयष्टिकौंचनादोपनादितम् ३ नाना पुष्पल-
ताकीर्णानानाफलसमावृतं सतां मनःस्वच्छजलपद्मकिंजल्कवासितम् ४ तत्रोपस्पृश्य सलिलं पी-
त्वा श्रमहरं विष्णुः सानुजः सरसस्तीरेशीतलेन पथाययौ ५ क्रुध्यमूकगिरेः पार्श्वे गच्छंतौ रामलक्ष्मणौ
धनुर्बाणकरो दांतौ जटावल्कलमंडितौ पश्यंतौ विविधान्वृक्षान्गिरेः शोभां सुविक्रमौ ६ सुग्रीवस्तु गिरे-
र्मूर्ध्नि चतुर्भिः सहवानरैः स्थित्वा ददर्शतौ यातौ आरुरोहगिरेः शिरः ७ भयादाह हन्तुं तं कौंतौ वीरवरो-
सरवे गच्छजानीहि भद्रं ते बटुर्भूत्वा हि जाकृतिः ८ बालिनाप्रेषितौ किंवा मां हंतुं समुपागतौ ताभ्यां सं-
भाषणं कृत्वा जानीहि हृदयं तयोः ९ यदि तौ दुष्टहृदयौ संज्ञां कुरु कुराग्रतः विनयावनतो भूत्वा एवं जानी-
हि निश्चयम् १० तथेति बटुरूपेण हनुमान् समुपागतः विनयावनतो भूत्वा रामेन त्वेदमब्रवीत् कौयु-
वांपुरुषव्याघ्रौ यवानौ वीरसंमतौ द्यौतयंतौ दिशः सर्वाः प्रभयाभास्करा विव ११ यवां त्रैलोक्यकर्तार-
विति भाति मनोमम युवां प्रधानपुरुषौ जगद्धेतू जगन्मयौ १३ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमोनमः ॥

दृष्ट्वा च भयाद्विरेः शिर आरुरोहेत्यन्वयः ७ भद्रं ते इति प्रेरणानिमित्तं आशीर्वादः ८ किं बालिनाप्रेषितौ मां हंतुं मागतौ वापक्षांतरे उतान्यथेति-
तयोर्हृदयं संभाषणं कृत्वा जानीहि अंतःकरणानुरूपत्वाद्वाचः संभाषणेन तन्निर्णयः ९ संज्ञां कुरु पलायनार्थमिति शेषः एवं संकेतस्य नि-
श्चयं जानीहीत्यर्थः १० ११ १२ भाति जानाति प्रधानपुरुषौ मरुत्यपुरुषौ नरनारायणावित्यर्थः मुख्यत्वमेवाह जगद्धेतू इत्यादिना १३

लीलयाचरंताविवगच्छंताविववस्ततोविभ्रत्वाद्गतिहीनावेव १४ स्थितिलयौसर्गंचलीलयाकर्तुमुद्यतौरक्षसांलयस्तदितरजगतः
सर्गस्थिता १५ प्रेरकौअंतर्यामितयेत्यर्थः तदेवाह सर्वदयस्थाविति इहलोकेचरंतौइत्यन्वयः १६ शब्दशास्त्रेव्याकरणम् १७
कृत्स्नं बह्वित्यर्थः ज्ञानविग्रहद्वयनेनचिदानंदएवमाययाएवंशरीररूपेणभातीतिसूचितं १८ १९ २० यःसूग्रीवोनामतेननाम्नाप्र

माययामानुषाकारौचरंताविवलीलया भूभारहरणार्थायभक्तानांपालनायच १४ अवतीर्णाविहप
रौचरंतौक्षत्रियाकृती जगत्स्थितिलयौसर्गंलीलयाकर्तुमुद्यतौ १५ स्वतंत्रौप्रेरकौसर्वदयस्थाविहे-
श्वरौ नरनारायणौलोकेचरंतावितिमेमतिः १६ श्रीरामोलक्ष्मणंप्राहपश्येनंबदुरुक्षपिणाम् शब्दशा-
स्त्रमशेषेणश्रुतंचूनमनेकधा १७ अनेनभाषितंकृत्स्नंनकिंचिदपशब्दितम् ततःप्राहहचूमंतंरा-
घवोज्ञानविग्रहः १८ अहंदाशरथीरामस्त्वयंमेलक्ष्मणोनुजः सीतयाभार्ययासार्द्धेपितुर्वचनगौर
रवात् १९ आगतस्तत्रविपिनैस्थितोहंदंडकेहिज तत्रभार्यालतासीतारक्षसाकेनचिन्म २० ताम
त्वेष्टुमिहायातौत्वंकोवाकस्थवावद बदुरुवाच सूग्रीवोनामराजायोवानराणामहामतिः २१ चतुः-
भिर्मित्रिभिःसार्द्धेगिरिर्मूर्धनितिष्ठति २१ भ्राताकनीयान्सूग्रीवोवालिनःपापचेतसः तेननिष्का-
शितोभार्यालतातस्येहवालिना २२ तद्गुहादध्यमूकारव्यंगिरिमाश्रित्यसंस्थितः अहंसूग्रीवसचिवो
वायुपुत्रोमहामते २३ हनूमान्नामविरत्यातोत्वंजनीगर्भसंभवः तेनसरयंत्वयायुक्तंसूग्रीवेणारघु-
त्तम २४ भार्यापहारिणंहंतुंसहायस्तेभविष्यति इदानीमेवगच्छामआगच्छयदिरोचते २५ श्रीरामे
उवाच अहमप्यागतस्तेनसरयंकर्तुंकपीश्वर सरयुस्तस्यापियत्कार्यंतत्करिष्याम्यसंशयम् २६
हनूमान्स्वस्वरूपेणस्थितोराममथाब्रवीत् आरोहतांममस्कंधौगच्छामःपर्वतोपरि २७

सिंहोवानराणोर-
जासगिरिर्मूर्धनितिष्ठतीत्यन्वयः २१ तत्रावस्थानेहेतुमाह भ्रातेति निष्काशितःहीनराज्यः कृतःभार्याचलता २२ २३ तेनसरयंतुक्त-
तंसमदुःखत्वात् नतुवालिनेतिभावः २४ २५ तस्यापियत्कार्यंवालिवधरूपं २६ पर्वतोपरिगमनेश्रमातिशयात्स्वस्कंधारोहणप्रेर

मंत्रिभिः सहैतिशेषः तथेतिउक्तेतिशेषः २८ उत्पपातउत्पत्यजगामेत्यर्थः स्थितौस्थापितावित्यर्थः २९ येतुभयंवालिमेरितावितिशं.
काकृतम् ३० योजितेताभ्यामंगीकारंकारितेआरोप्यकृत्वा ३१ विष्टरायआसनार्थं ३२ ३३ ३४ ३५ शत्रुघातिनस्तेशत्रुवधे
सहाय्यमपिकरिष्येइत्यन्वयः ३६ विहायसानीयमानांप्रमदोत्तमामपश्यमितिशेषः ३७ साचरामरामेतिश्रीं तीअस्मान्पर्वतोप.

यत्रतिष्ठतिसूग्रीवोमंत्रिभिर्वालिनोभयात् तथेति तस्यारुरोहस्कंधंरामोथलक्ष्मणः २८ उत्पपातगिरेर्मू
क्षिणादेवमहाकपिः वृक्षच्छायांसमाश्रित्यस्थितौतौरामलक्ष्मणौ २९ हनुमानपिस्तूग्रीवमपगम्यकृताज
लिः येतुतेभयमायातौराजन्त्रीरामलक्ष्मणौ ३० शीघ्रमन्तिष्ठरामेणसरय्वंतेयोजितेमया अग्निंसाक्षिण
मारोप्यतेनसरय्वंदुतंकुरु ३१ ततोतिहर्षात्सूग्रीवः समागम्यरघूत्तमम् वृक्षशारवांस्वयंच्छित्वाविष्टराय
ददौमुदा ३२ हनुमान्लक्ष्मणायादात्सूग्रीवायचलक्ष्मणः हर्षेणमहेताविष्टाः सर्वेएवावतस्थिरे ३३ लक्ष्मणस्त्व
ब्रवीत्सर्वेरामवृत्तांतमादितः वनवासाभिगमनंसीताहरणमेवच ३४ लक्ष्मणोक्तंवचः श्रुत्वासूग्रीवोराममब्रवी
त् अहंकरिष्येराजेंद्रसीतायाःपरिमार्गणम् ३५ सहाय्यमपितेरामकरिष्येशत्रुघातिनः शृणुराममयादृष्टं
किंचित्तेकथयाम्यहम् ३६ एकदामंत्रिभिः सार्द्धंस्थितोहंगिरिर्मूर्धनि विहायसानीयमानांकेनचित्सम
दोत्तमां ३७ क्रीशंतीरामरामेतिदृष्ट्वास्मान्पर्वतोपरि आमुच्याभरणान्याशस्वोत्तरीयेणभ्रामिनी ३८ निरीक्ष्या
धःपरित्यज्यक्रीशंतीतेनरक्षसा नीताहंपूषणान्याशगुहायामक्षिपंप्रभो ३९ इदानीमपिपश्यत्वंजानी
हितववानवा इत्फल्कानीयरामायदर्शयामासवानरः ४० विमुच्यरामस्तदृष्ट्वाहासीतेतिमुहुर्मुहुः तद
दिनिक्षिप्यतत्सर्वेरुरोदप्राकृतोयथा ४१ आश्वास्यसद्येवभ्रातालक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् अचिरंएवने
रामप्राप्यतेजानकीशभा वानरेंद्रसहायेनहत्वारवणमाहवे ४२

ध्यापुनरस्मान्निरीक्ष्यतान्यथधःपरित्यज्यक्रीशंतीतेननीताक्रीशनक्रिययासमानकतृकः काअहंचतानिगुहायामक्षिपं ३८ ३९ इदानींतम
पिपश्यतवभार्यायाभवंतिवानभवंतितेतिजानीहिनिश्चयंकुरु ४० ततभूषणयुक्तंवासः स्वडेविमुच्यदृष्ट्वाभूषणानीतिशेषः तत्सर्वभूषण
जाते ४१ तेत्वया ४२

४३ तयोः समीपतोऽग्निप्रज्वाल्यसख्यंकुरुतामित्थवाचेतिशेषः ४४ आलिंग्यपरस्परं सख्यं बद्धतामितिशेषः सखित्वकरणफ-
लं दर्शयितिसमीपेति ४५ वालिनायदुदंतं महिषयेकतंतच्छृणु ४६ नाम्नामायावीत्यन्वयः समुपाहृत्य फट्टायेतिशेषः ४७

सुग्रीवोऽप्याह हे राम प्रतिज्ञां करवाणिते समरेण वणं हत्वा तव दास्यामि जानकीं ४३ ततो ह नृमान् प्रज्वा-
ल्य तयो रग्निं समीपतः तावुभौ राम सुग्रीवावयौ साक्षिणितिष्ठति बाहू प्रसार्य च आलिंग्य परस्परं कल्म-
षौ समीपे रघुनाथस्य सुग्रीवः समुपाविशत् ४५ स्तोदंतं कथयामास प्रणयाद्रघुनाथके सखेशृणुहम्-
मोदंतं वालिनायकतंपुरा ४६ मय पुत्रोऽथ मायावीनाम्ना परम दुर्मदः किं किं धांसमपागत्य वालिनं समु-
पाहृत्य ४७ सिंहनादेन महता वाली तु तदमर्षणः निर्ययौ क्रोधिताम्ना क्षौजयान ददमुष्टिना ४८ दु-
द्रावतेन संविभोजगामस्वगृहं प्रति अनुदुद्रावतं वाली मायाविनमहे तथा ततः प्रविष्टमालोक्य गु-
हं मायाविनं रुषा ४९ वाली मायाहतिष्ठतं बहिर्गच्छाम्यहं गृहम् इत्थं विश्य सगृहं मासमेकं न नि-
र्ययौ ५० मासादूर्ध्वं गृहाद्वारान्निर्गतं रुधिरं बहु तदृक्षापरितः सांगो मृतो वालीतिदुःखितः ५१ गृहा-
द्वारि शिलामेकां निधाय गृहमागतः ततो ब्रुवं मृतो वाली गृहायां रक्षसाहूतः ५२ तच्छ्रुत्वा दुःखिताः स-
र्वे मामनिच्छंतमप्युत राज्येभिषेचने चक्रुः सर्वे वानरमंत्रिणः ५३ शिष्टे तदा मयाराज्यं किंचित्काल-
मरिंदम ततः समागतो वाली मायाह परुषं रुषा ५४ बहुधा मत्संयित्वा मां निजयान च मुष्टिभिः
ततो निर्गत्य नगरादधावं परयाभिया ५५ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमोनमः ॥ ॥ ॥

तदाह्वानयमर्षणो सहमानः ४८ तेन मुष्टिघातेन संविभूतः पीडितः तं मायाविनं मायावंतं स्वगृहं प्रविष्टमालोक्येत्यन्वयः ४९
मृतो वालीति निश्चयेनेतिशेषः ५१ रक्षसाहूतो वाली मृत इति स्वज्ञाती न ब्रुवम् ५२ अनिच्छंतं राज्याभिषेकमितिशेषः ५३ शिष्टे
पालितं परुषं भातदे पि चित्यादिवाक्यम् ५४ परयाभिया वालिजया ५५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋष्यमूकं तदारख्यमिमं पर्वतम् ऋषेः शापभायात् तच्चानुपदमेव स्फुटं भविष्यति ५६ तदाश्रयः त्वत्ग्रहः ५७ सुखितोस्मि अद्य त्वाद्दशमित्र-
लाभेनेति शेषः ५८ ५९ बलवतां बली सर्वेभ्यो बलवन्द्योऽप्यधिकबलवानित्यर्थः दुरासदं वालिनमिति शेषः ६० तद्वलं वालिनो बलम् ६१
६२ असहमान इति छेदः अस्य शिरोहस्ताभ्यां भ्रामयन् ग्रीवातश्चालयन् छित्वा ग्रीवारूपादाधारादुत्थास्य हस्ताभ्यां तोलयित्वा गतावन्दा-

लोकान्सर्वान्परिक्रम्य ऋष्यमूकं समाश्रितः ऋषेः शापभायात् सोपि नायातीमं गिरिं प्रभो ५६ तदादिमम-
भार्योऽसस्वयं भक्ते विमूढयोः अतोदुःखेन संतप्तो हतदारो हताश्रयः ५७ तस्मात्पृथग्भवत्यादसं पश्यात्स-
खितोऽस्य हं मित्रदुःखेन संतप्तो रामो राजीवलोचनः ५८ हनिष्यामि तव देहं येशीघ्रं भार्यापहारिणम्-
इति प्रतिज्ञां करोत्स ग्रीवस्य पुरस्तदा ५९ स ग्रीवोऽप्याहराजं द्रवाली बलवतां बली कथं हनिष्यति-
भवान्देवैरपि दुरासदं ६० शरणं ते कथयिष्यामि तद्वलं वालिनो वर कदाचिद्दुःखं भिर्नाम महाकायो म-
हाबलः ६१ किं किं धाम गमद्गममहामहिषरूपधृक् युद्धाय वालिनं रात्रौ समाहूय तभीषणः ६२
तच्छ्रुत्वा सहमानो सौ वाली परमकोपनः महिषं शृंगयोर्धृत्वा पातयामास भूतले ६३ पादेनैकेन त-
कार्यमाक्रम्यास्य शिरो महत् हस्ताभ्यां भ्रामयन् छित्वा तोलयित्वा क्षिपदुवि ६४ पपात न छिरो राम-
मातंगोऽश्रमसन्निधौ योजनात्पतितं तस्मान्मनेराश्रममंडले ६५ रक्तवृष्टिः पपातोच्चैर्दृष्ट्वा तां क्रो-
धमूर्च्छितः मातंगो वालिनं प्राह यदा गतासि मे गिरिम् ६६ इतः परं भग्नशिरामरिष्यसि न संशयः
एवं शप्तस्तदारख्यमूकं नयात्यसौ ६७ एतज्ज्ञात्वा ह मप्यत्र वसामि भयवर्जितः रामपश्य शिर-
स्तस्य दुंदुभेः पर्वतोपमं ६८ तत्क्षेपणे यदा शक्तः शक्तस्त्वं वालिनो वधे इत्थत्कादर्शयामास शिरस्त-
द्विरसंनिभम् ६९

रकमिति ज्ञात्वा भविष्यति ६४ क्षेपवेगेन भक्तकूर्ध्वं योजनमात्रं गत्वा ततो मातंगोऽश्रमे पपात पाताच्च
योजनात्तन्नितादूर्ध्वदेशात्पतितम् ६५ अतस्तदाश्रमे शिरसो गलित्वा रक्तवृष्टिः पपात ततः क्रुद्धः स वालिनं प्राह ६६ ६७ एतज्ज्ञात्वा
तदगमनं ज्ञात्वा ६८ यदा यदितस्य बाणेन दूरं क्षेपेत्वं शक्तस्तर्हि त्वं वालिवधेशक्तः ६९

७० ७१ चालयित्वा मूलतो बाहुभ्यां कंपनेन अंजसा अनायासेन ७२ छिद्रं करोषि सप्तस्वपीति शेषः ७३ ७४ ७५ एवमाश्चर्यकर्म
णारामं परमात्मानं ज्ञात्वा सौतिदेवेति संगतिं मैत्रीं प्राप्नोति ७६ मोक्षं सचिवं मोक्षप्रदत्वा तत्सचिवं भवं संसारं ७७ अन्यद्वारपुत्रा
दिकं त्वन्मायाकृतत्वेन मायिकत्वात् नाकांक्षेः तोमां निवर्तयेत्यर्थः ७८ मृदर्थं भूमिं स्वनतायथानिधानं धनराशिः प्राप्तो भवति -

हस्वारामः स्मितं कृत्वा पादांगुष्ठेन चाक्षिपत् दशयोजनपर्यंतं तदद्भुतमिवाभवत् ७० साधुसाध्विति
तं प्राह स ग्रीवो मंत्रिभिः सह पुनरप्याह स ग्रीवो रामं भक्तपरायणं ७१ एते ताला महासाराः सप्तपश्य
रघूत्तम एकैकं चालयित्वा सौतिः पत्राकुरुते जसा ७२ यदि त्वमेकवाणेन विध्वाच्छिद्रं करोषि चेत् ह
तस्त्वया तदा वाली विश्वासो मे प्रजायते ७३ तथेति धनुरादाय सायकं तत्र संदधे ७३ बिभेद च तदा
रामः सप्ततालान् महाबलः तालान्सप्तविनिर्भिद्य गिरिं भूमिं च सायकः ७४ पुनरागत्य रामस्य तूष्णीं
रे पूर्ववत् स्थितः ततो हि हर्षात् स ग्रीवो राममाहातिविस्मितः ७५ देवत्वं जगतां नाथः परमात्मानं सं-
शयः मत्पूर्वकृतपुण्यैर्धैः संगतो धर्मया सह ७६ त्वां भजंति महात्मानः संसारविनिवृत्तये त्वां प्रा-
प्य मोक्षं सचिवं प्रार्थये हं कथं भवम् ७७ दाराः पुत्रा धनं राज्यं सर्वं त्वन्मायाकृतम् अतो हं देवदेवेश
नाकांक्षे न्यत्स सीद मे ७८ आनंदानुभवं त्वाद्य प्राप्तो हं भाग्यगौरवात् मर्त्यं यतमानेन निधानमि-
व सत्यते ७९ अनाद्यविद्यासंनिद्धं बंधनं छिन्नमयनः यज्ञदानतपःकर्मपूर्तेष्वादिभिरप्यसौ ८०
न जीर्यते पुनर्दातव्यं भजते संसृतिः प्रभो त्वत्पाददर्शनात् सद्यो नाशमेति न संशयः ८१ क्षणार्द्धमपि
यच्चित्तं त्वयि तिष्ठत्यचंचलम् तस्याज्ञानमनर्थानां मूलं नश्यति तत्क्षणात् ८२

एवमाह मानंदानुभवं त्वद्रूपं त्वां प्राप्नोति ७९ अनाद्यविद्यासंनिद्धं निष्पन्नं विषयवासनारूपं बंधनं संसारप्रवर्तकं न श्रिच्छन्नेन
ष्टं अन्येभ्यो भगवद्दर्शनस्याधिक्यमाह यज्ञेत्यादियज्ञादिभिरप्यसौ संसृतिस्तत्कारणं विषयवासनारूपं बंधनं न जीर्यति अपि
तु दातव्यं मे व भजते त्वच्चरणदर्शितुं सद्यस्तन्नाशमेति ८० ८१ यच्चित्तं यस्य चित्तं यस्यानर्थानां नानासंस्मृतिरूपाणां मूलमज्ञानं
नश्यतीत्यन्वयः ८२

अ. स. ६.
४

कि. कां.

मेमनः सदा त्वयि तिष्ठतु ८३ यस्य वाणी त्वन्नाम गायति सम्यक् ८४ बंधस्य संसारकारणस्य मोचनीम् ८५ त्वन्मायाकृतः संसारो यस्य सः त्वदंशः त्वत्प्रतिबिम्बरूपत्वात् अतः स्वपादयोर्भक्तिमादिश्य दत्वा त्राहि ८६ त्वन्मायावृत्तचेतस इतः पूर्वमित्रादय आसन् अद्य तु त्वत्पाददर्शनाच्चे सर्वब्रह्मैवेति भातीत्यन्वयः ८७ गुणविशेषता सत्त्वादिगुणविशेषवनेत्यर्थः ८८ सागुणविशेषतानाना

तत्तिष्ठतु मनो राम त्वयि नान्यत्र मे सदा ८३ राम रामेति यद्वाणी मधुरं गायति क्षणम् सब्रह्महासराः पोवा मुच्यते सर्वपातकैः ८४ न कांक्षेरिजयं राम न च दारसरवादिकम् भक्तिमेव सदा कांक्षे त्वयि बंधविमोचनीम् ८५ त्वन्मायाकृतः संसारस्त्वदंशो हं रघूत्तम स्वपादभक्तिमादिश्य त्राहि मां भवसंकटात् ८६ पूर्वमित्रार्थदासीनास्त्वन्मायावृत्तचेतसः आसन्नेद्यं भवत्पाददर्शनादेव राघव ८७ सर्वब्रह्मैव मे भाति क्व मित्रं क्व च मे रिपुः यावत्त्वन्माया बद्धस्तावद्गुणविशेषता ८८ सायावदस्ति नाना त्वं तावद्भवति नान्यथा यावन्नाना त्वमज्ञानात्तावत्कालकृतं भयम् ८९ अतो विद्यामपास्तेयः सोऽधेतम् सिमज्जति मायामूलमिदं सर्वं पुत्रदारादिबंधनं अतोत्सारय मायां त्वं दासीति वरघूत्तम ९० त्वत्पादपद्मार्पितचित्तवृत्तिस्त्वन्नामसंगीतकथासूवाणी त्वद्भक्तसेवानिरतौ करौ मे त्वदंगसंगं लभतां मदंगं ९१ त्वन्मूर्तिभक्तान्स्वगुरुं च चक्षुः पश्य त्वजस्त्रं सशृणोतु कर्णः त्वज्जन्मकर्माणि च पादयुगं ब्रजत्वजस्त्रं तव मंदिराणि ९२ अंगानि ते पादरजो विमिश्रतीर्थानि विभ्रत वह्निशत्रुकेतो शिरस्त्वदीयं भवपद्मजाद्यैर्जघ्नुः पदं राम नमस्त्वजस्त्रं ९३ इति श्रीम. उमाम. किष्किंधाकांडे प्रथमः सर्गः १

त्वत्सूतमित्रार्थदासीनत्वरूपो भेदः कालकृतं मृत्फकृतं ८९ अतः अविद्यामिति च्छेदः अतः उत्सारयेति च्छेदः ९० त्वत्पादपद्मयोरर्पिताचित्तवृत्तिर्येन सः इदं शोहं भूयासमिति शेषः त्वन्नामविषयसंगीतकथासूवाणीनिरतातिष्ठतित्यन्वयः त्वद्भक्तानां सेवायां निरतौ तत्परौ ९१ त्वन्मूर्तिभक्तान्स्वगुरुं च चक्षुः पश्य त्वजस्त्रं सशृणोतु कर्णः त्वज्जन्मकर्माणि च पादयुगं ब्रजत्वजस्त्रं तव मंदिराणि ९२ अहिशत्रुकेतो गरुडध्वजमेशिरस्त्वदीयं शिवब्रह्माद्यैः सेवितं पदं नमस्तु ९३ इति. कि. प्र. गु. १

४

स्वात्मपरिष्कंगः स्वशरीरालिंगनं तेन दूरीकृता शेषपापं सस्मितमिति मायायाः भगवद्भासरूपत्वेन स्मितद्वारमायया तदावरणं १ कार्यं
शवणवधः यन्मां प्रतिबुद्धं त्वयोक्तं तत्सत्यमेव २ रघुनन्दनः अग्निसाक्षिकं सर्वं कृत्वा कपीन्द्राय तदुपकारकं किं कृतवानित्येव
लोकामां वदिष्यति अतस्त्वदुपकारो मेव श्यं कर्तव्य इति शेषः ३ उक्तमेव दार्ढ्याय पुनराह इतीति भद्रं ते इत्यनेन मदाज्ञाकरणे एव ते

श्रीमहादेव उवाच इत्थं स्वात्मपरिष्कंगनिर्धूता शेषकल्मषम् रामः सग्रीवमालोक्य सस्मितं वा
क्यमब्रवीत् १ मायां मोहकरीं तस्मिन् वितन्वन् कार्यसिद्धये सर्वे त्वदुक्तं यत्तन्मां सत्यमेव न संशयः २-
किंतु लोकावदिष्यति मामेवं रघुनन्दनः कृतवान् किं कपीन्द्राय सत्यं कृत्वा अग्निसाक्षिकम् ३ इति लोकापवा
दो मे भविष्यति न संशयः तस्मादाह्वय भद्रं ते गत्वा कदाप्यवालि नम् ४ बाणैर्नैकेन तं हत्वा राज्ये त्वाम
पि पिबिष्ये तथेति गत्वा सग्रीवः किं किं योपवनं दुतम् ५ कृत्वा शब्दं महानादं तमाह्वय तवालि नम्
तच्छ्रुत्वा भ्रातृनिनदं रोषताम्य विलोचनः ६ निर्जगाम गृहाच्छीघ्रं सग्रीवो यत्र वानरः तमापतंते
स ग्रीवः शीघ्रं वक्षस्य ताडयन् ७ सग्रीवमपि मुष्टिभ्यां जघान क्रोधमुर्ध्वितः वाली तमपि सग्री
वमेवं क्रुद्धो परस्परम् ८ अफुद्धो तामेकरूपौ दृष्ट्वा रामोति विस्मितः नमुमोच तदा बाणं सग्रीववधशं
कया ९ ततो दुद्राव सग्रीवो वमचक्रं भयाकुलः वाली स्वभवनं यातः सग्रीवो राममब्रवीत् १० किं
मां घातयसे राम शत्रुणा भ्रातृरूपिणा यदि मद्धनं नेवांच्छास्व मेव जहि मां विभो ११ एवं मे प्रत्ययं कृ-
त्वा सत्यवादी नृपूतम उपेक्षसे किमर्थं मां शरणागतवत्सल १२ श्रुत्वा सग्रीववचनं रामः साश्रुविलो
चनः आलिंग्य मां स्पृष्ट्वा पीत्वा स्वहस्त्वा वामेकरूपिणो १३ श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमो नमः ॥

भद्रं नान्यथेति सूचितम् ४ तथेतीत्यर्थं प्रतिज्ञायेति शेषः ५ महानादम् महाप्रतिध्वनिजनकं आह्वयत्स्यर्द्धया शब्दि
तवान् ६ ७ ८ एकरूपौ समानाकारौ अतएव रामो बाणं नममोच ९ १० जहि शस्त्रेणेति शेषः ११ प्रत्ययं कृत्वा विश्वास
मुत्पाद्य सत्यवादिनित्यादिराक्षेपः १२ यत्वां समानाकारौ दृष्ट्वा मित्रघातशंकया हंसाय केन मत्तवानित्यन्वयः १३ श्रीराम

अ.रा.री.
५

अमशान्तये अमशान्तिफलकं १४ अहंरामइत्यनेन स्वस्या मिथ्याभाषित्वं सूचितं त्वांशपेयदिनहनिष्यामि तर्हि मित्रस्य तवैव शप
थइत्यर्थः १५ पुष्पितामालां आमन्त्र्य संबध्य प्रेष्यतामित्यन्वयः १६ १७ १८ परिकरं कच्छबंधादिरूपं १९ २० तैलतोमयः

कि.का.

मित्रघातित्वमांशक्यमक्तवान्सायकं नहि इदानीमेव ते विहंकरिष्ये अमशान्तये १४ गत्वा ह्यपुनः
शत्रुं हतं द्रक्ष्यसि वालिनम् रामो हं त्वांशपेयान् तर्हनिष्यामि रिपुं क्षणात् १५ इत्याशवास्य ससृग्रीवं रा
मो लक्ष्मणमब्रवीत् सग्रीवस्य गले पुष्पमालां आमन्त्र्य पुष्पिताम् १६ प्रेषयस्व महाभाग सग्रीवं
वालिनं प्रति लक्ष्मणस्तु तदा बद्धा गच्छ गच्छेति सादरम् १७ प्रेषयामास सग्रीवं सोऽपि गत्वा तथा क
रोत् पुनरप्यदुतं शब्दं कृत्वा वालिनमाह्वयत् १८ तच्छ्रुत्वा विस्मितो वाली क्रोधेन महता हतः बद्ध्वा
परिकरं सम्यक् गमनायोपचक्रमे १९ गच्छंतं वालिनं तो रागृहीत्वा निषिषेधतं न गंतव्यं त्वये दानीं
शंकायेतीव जायते २० इदानीमेव ते भयः पुनरायातिसत्वरः सहायो बलवांस्तस्य कश्चिन्मूनं समा
गतः २१ वालीतामाह हे स भ्रू शंका ते व्येतुत दत्ता प्रिये करं परित्यज्य गच्छ गच्छामि तं रिपुम् २२ ह
त्वा शीघ्रं समायास्ये सहायस्तस्य को भवेत् सहायो यदि सग्रीवस्ततो ह तो भयं क्षणात् २३ आया
स्ये मा शत्रुः शूरः कथं तिष्ठेद्गृहे रिपुम् ज्ञात्वा प्याह्वयमानं हि हत्वा यास्यामि संदरि २४ तारो वाच
मत्तो न्यच्छुणुराजेंद्रश्च त्वा कुरु यथोचितम् आह मामंगदः पुत्रो मृगयायां श्रुतं वचः २५ अ
योधिपतिः श्रीमान् रामो दाशरथिः किल लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सीतया भार्यया सह २६

पुनरायाति गर्जन्यह्वयति २१ तद्गता सग्रीवसहायविषया करं परित्यज्य गच्छ अंतः परमिति शेषः २२ मत्तो रक्षितं जी
विताथी किस्तस्य सहायो भवेदित्यन्वयः २३ आह्वयमानं रिपुं ज्ञात्वा पिशूरः कथं गृहे तिष्ठेत् अतस्तं हत्वा त्रायास्यामि इति
छेदः २४ यन्मामंगदो मृगयायां श्रुतं वच आह तच्छ्रुत्वा यथोचितं कुरु २५ २६

५

रावणेन सीताहृतातां सहस्रात्रामार्गमाणोऽप्यमूकाद्रिमागतः २७ समागतः संमीलितः सख्यं च तेन चकार २८ २९ इति निश्चित्य परस्परसहाय्यं प्रतिज्ञाय यातौ स्ववासस्थानमिति शेषः तस्मान्निश्चितं निश्चितार्थं केमेव चः शरणुद्दानीमेवेत्यादरेन्यथेति आदिः ३० ३१ कुलं वानरकुलं ३२ ३३ ३४ स्नेहो भविष्यति सग्रीवतोपि मम रामकार्ये समर्थत्वादिति भावः ३५ स्वः

आगतो दंडकारण्यं तत्र सीताहृता किल रावणेन सहस्रात्रामार्गमाणोऽथ जानकीं २७ आगतोऽप्यमूकाद्रिं सग्रीवेण समागतः चकार तेन सग्रीवः सख्यं चानलसाक्षिकं २८ प्रतिज्ञां कृतवान् रामः सग्रीवाय सलक्ष्मणः वालिनं समरे हत्वा राजानं त्वां करोम्यहम् २९ इति निश्चित्य तौ यातौ निश्चितं शरणमदत्तः इदानीमेव ते भग्नः कथं पुनरुपागतः ३० अतस्त्वं सर्वथा वैरं त्यक्त्वा सग्रीवमा नय यौवराज्येभिषिं चाशरामं त्वं शरणं ब्रज ३१ पाहि मामंगदं राज्यं कुलं च हरिपुंगव इत्युक्त्वा श्रमुरवीतारापादयोः प्रणिपत्य तं ३२ हस्ताभ्यां चरणौ धृत्वा रुरोद भयविह्वला तामालिङ्ग्य तदा वाली सस्नेहमिदमब्रवीत् ३३ स्त्रीस्वभावादिभेषित्वं प्रिये नास्ति भयं मम रामो यदि समायातो लक्ष्मणेन समं प्रभूः ३४ तदारामेण मे स्नेहो भविष्यति न संशयः रामो नारायणः साक्षादवतीर्णो रिवलप्रभूः ३५ भूभारहरणार्थाय श्रुतं पूर्वमयानये स्वपक्षः परपक्षो वानास्ति तस्य परात्मनः ३६ अनेष्यामि गृहं साध्विनत्वात् चरणौ बुजम् भजतो नु भजत्येष भक्तिगम्यः सुरेश्वरः ३७ यदि स्वयं समायाति सग्रीवो हन्ति तं क्षणात् यदुक्तं यौवराज्याय सग्रीवस्याभिषेचनं ३८ कथमाहूयमानो हं यद्वाय रिपुणा प्रिये शूरो हं सर्वलोकानां संमतः शत्रुलक्षणे ३९ भीतभीतमिदं वाक्यं कथं वाली वदेत् प्रिये तस्माच्छोकं परित्यज्य तिष्ठ संदरिवेश्मनि ४०

पक्षपरपक्षाभावे हेतुगोर्भविष्येति विशेषणं परात्मन इति तेन सर्वत्र समः स इति ध्वनितं ३६ भजतः भक्तानित्यर्थः ३७ यदि स्वयमिति असहाय इत्यर्थः ३८ कथं तदभिषेचनं कुर्यादिति शेषः यतो हं सर्वलोकानां संमतः ३९ वाली भीतभीतं अत्यंत भयसूचकमिदं वाक्यं कथं वदेत्

अ. रा. श्री
६

४१ उत्पपातयुद्धायतत्संस्वमितिशेषः ४२ अहन् हतवान् ४३ रामं विलोकयन् शीघ्रमेतं जहीति दृष्ट्वा सूचयन् ४४ ऐंद्रधनुषि
अगस्त्यदत्ते ऐंद्रमिति पाठे ऐंद्रास्त्राग्निमंत्रितमित्यर्थः वृक्षखंडगः वृक्षसमूहगः ४५ तत्तद्दयं लक्ष्यं कृत्वेति शेषः ४६ महीं कं
पयन् सशरो रामधनुः सकाशात् महाशब्दं च न उत्पपात आकाशे इति शेषः ततः स निपपात वालिवक्षसिततस्तद्दिग्मेद ४७

किंवा

एवमाश्वास्य तारांतां शोचंती मश्नलोचनाम् गतो वाली स मुद्युक्तः सुग्रीवस्य वधाय सः ४१ दृष्ट्वा वा-
लिनमायां तं सुग्रीवो भीमविक्रमः उत्पपात गले बद्ध पुष्पमालः पतंगवत् ४२ सुष्टिभ्यां ताडयामास वा-
लिनं सोपितं तथा अहन्वाली च सुग्रीवं सुग्रीवो वालिनं तथा ४३ रामं विलोकयन् नेव सुग्रीवो ययधेयु-
धि इत्येवं कथ्यमानौ तौ दृष्ट्वा रामः प्रतापवान् ४४ बाणमादाय तूष्णीरादेंद्रधनुषि संदधे आरुष्य कर्ण-
पर्यंतमदृश्यो वृक्षखंडगः ४५ निरीक्ष्य वालिनं सम्यालक्ष्य तद्दृश्यं हरिः उत्ससर्ज शनिसमं महावेगं म-
हाबलः ४६ बिभेद सशरो वक्षो वालिनः कंपयन् महीम् उत्पपात महाशब्दं मुचन्त्स निपपात ह ४७ त-
दा मुहूर्तनिःसंशो भूत्वा चेतनमाप सः ततो वाली ददशो ग्रे रामं राजीवलोचनं धनुरालंब्य वामेन हस्ते-
नान्येन सायकम् ४८ बिभ्राणं चीरवसनं जटामुकुटधारिणम् विशालवक्षसं प्राजहन् मालावि-
भूषितं ४९ पीनचार्वाय तमुज्जन्तवदुर्वायितच्छविम् सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां च पार्श्वयोः परिसेवितम् ५०
विलोक्य शनैः प्राह वाली रामं विगर्हयन् किं यापकृतं रामतव येन हतोऽस्य हम् ५१ राजधर्म-
मविज्ञाय गार्हितं कर्म ते कृतम् वृक्षखंडे तिरोभूत्वा त्यजतामयि सायकम् ५२ श्रीसीतारामा०

तदा वक्षोभेदकाले चेतनं चैतन्यम् वामेन धनुरन्येन सायकमन्यमालंब्य स्थितमिति शेषः ४८ वक्षसिवनमालाकंठमा-
रभ्यां जानुमालावनमालातया विभूषितम् ४९ ५० विगर्हयन् कुत्सयन् ५१ राजधर्ममिति तिरोभूत्यान्येन फट्कुर्व-
ति बाणपातः छलत्वान्तराजधर्म इति भावः ल्यबभाव आर्षः ५२ श्रीतारामचंद्राभ्यां नमोनमः ॥ ६१ ६२ ६३

चोरवत्कृतसंगरस्त्वंमांहत्वायशोलप्स्यसेकिं अपित्वयशएवेतिभावः यदिनेक्षत्रियदायादत्वाद्यभिमानस्तदामेमया.
समक्षंयुद्धं कृत्वा तत्फलं यशो मरणं वा प्राप्स्यसे प्राप्सो भवेः अन्यार्थेन्यशब्दप्रयोगेणासन्नमरणता सूच्यते ५३ कृतं उप-
कृतमित्यर्थः ५४ ५५ ५६ ५७ कंधर्मकांधर्मकृतां कीर्तिं ऐहिकमपिनमदधेत्याह अप्रक्ष्यमिति ५८ इत्येवं बहु.

यशः किं लप्स्यसे रामचोरवत्कृतसंगरः यदि क्षत्रियदायादो मनोर्वेशसमुद्भवः ५३ युद्धं कृत्वा स-
मक्षं मे प्राप्स्यसे तत्फलं तदा सग्रीवेण कृतं किं ते मया वानकृतं किं सु ५४ रावणेन हृता भार्या तव
राममहावने सग्रीवंशरणं यातस्तदर्थमिति शश्वम ५५ बत्तरामनजानीषेम हलं लोकविश्रुतं
रावणं सकुलं बध्वा ससीतं लंकया सह ५६ आनयामि मुहूर्तार्थादि चेच्छामि राघव धर्मिष्ठ इति
लोके स्मिन् कथ्यसे रघुनंदन ५७ वानरव्याधवद्धत्वा धर्मं कलप्स्यसे वद अप्रक्ष्यं वानरं मांसं हत्वा-
मां किं करिष्यसि ५८ इत्येवं बहु भाषेतं वालिनं राघवो ब्रवीत् धर्मस्य गोप्तालोके स्मिंश्च रामि सशरा-
सनः ५९ अधर्मकारिणं हत्वा सद्धर्मं पालयाम्यहं दुहितामग्निनीप्त्रा तु भार्या चैव तथा स्त्रिया ६० स-
मायोरमतेतासामेकामपि विमूढधीः पातकी स तु विज्ञेयः सवध्यो राजभिः सदा ६१ सीतारामा-

भाषेतं असंबद्धं प्रलपंतमित्यर्थः ५९ अधर्मेति सद्धर्मरक्षणं गत्वा दधर्मकारिवधस्य न दोषत्वमिति भावः अधर्मकारित्वं वालिनः स-
मर्थयते दुहितेत्यादिप्रातुः कनिष्ठस्येति शेषः ६० एताः सर्वाः समास्तुत्यास्तासां मध्ये यो विमूढधीरपि एकां रमते स पातकी ज्ञे-
यः विमूढधीरपीत्यनेनाज्ञानान्नदोष इति परित्यक्तं ईदृशस्यार्थस्याज्ञानात्करणेपि महानेव दोषः अतएव तस्य वधपर्यंतो दंड इत्याह
सवध्य इति ६१

ननुमनुष्याधिकारिकं शास्त्रं ननुतिर्यगादिविषयमतस्तिरश्चामस्माकं कोनदोषइति चेत् शरणतिरश्चामनधिकारो हि अज्ञानकृतः
तच्चाज्ञानं नवाल्यादिषु स्वयंप्रतिभातवेदत्वात् देवं शब्दाच्चैव कर्तव्या कर्तव्यज्ञानवतामकर्तव्यकरणे दोषो भवत्येवातएवेददीनामहत्याद्य
तिक्रमणादौ दोषश्रुतिः संगच्छते देवानां यज्ञाद्यनधिकारस्त यजनीयदेवतांतराभावात् अतएव ब्रह्मविद्यायामिन्द्रादीनामप्यधिकार
श्रुतिषु श्रूयते इत्येषो न भगवतोभिप्रायः ६२ किंच मन्त्रिदयादोषांतरभागपित्वं जायते इत्याह त्वंकपित्वादिविसंचारैर्लोकं पुनाना
महांतो विचरंति यत् यतो तस्तान्नातिभाषयेत् न निदेत् त्वंतु एवं संचरंतीति न जानीषे इत्यन्वयः विचरंति हीति पाठांतरं एवं चत्वा

त्वंतु भ्रातुः कनिष्ठस्य भार्यायामेव बलात् अतो मया धर्मविदाहृतो सिवनगोचर ६२ त्वंकपित्वान्नजानी
षे महांतो विचरंति यत् लोकं पुनानाः संचारैरतस्तान्नातिभाषयेत् ६३ तच्छ्रुत्वा भयसंत्रस्तो ज्ञात्वा रामं
मापतिम् वाली प्रणम्य रामसाद्रमं वचनमब्रवीत् ६४ राम राम महाभाग जाने त्वां परमेश्वरम् अजा
नतामया किंचिदुक्तं तत्संतु महीसि ६५ साक्षात् चरुधातेन विशेषेण तवाग्रतः त्यजाम्यसूत्रमहायोगि दुर्ल
भंतवदर्शनम् ६६ यन्नाम विवशो गृहं हन्मियमाणः परंपदं याति साक्षात् स एवाद्यमुमूर्षोर्मि पुरः स्थितः ६७
देवजानां मिपुरुषं त्वां श्रियां जानकीं शमाम् रावणस्य वधार्थाय जातं त्वां ब्रह्मणा धितिम् ६८ अनुजानीहि
मोरामयां तं त्वत्पदमुत्तमं ममतु त्वबले बाले अंगदेत्वा दयां कुरु ६९ विशाल्य कुरु मे राम त्वदयं पाणिना स्पर्श
न् तथेति बाणमुत्सृत्य रामः पश्य शिपाणिना त्यक्त्वा तद्गानरं देहममरेदो भवत्क्षणात् ७० श्रीरामायनं

दशपवित्रीकरणार्थे एवायं ममरां चारइति ध्वनितं ६३ ६४ अज्ञानतात्वदीये परमेश्वर त्वमजानतेत्यर्थः ६५ तवाग्रत
इति तत्स्वरूपज्ञानपूर्वकं तवाग्रत इत्यर्थः तव दर्शनं तत्स्वरूपज्ञानं महायोगिनामपि दुर्लभम् ६६ विवशः पुत्रादिममताक्रांतो
पिसाक्षात्तां पश्यतो म्रियमाणस्य परमपदप्राप्तिरिति किंच कथ्यमित्यर्थः ६७ ६८ ६९ अमरेदो भवत् तदंशत्वात् तत्रैव लय
मापेत्यर्थः ७० श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमोनमः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

विमृष्टः स्पृष्ट इति यावत् परमं पदमैदं पदं अधिकारं तेन कृत्वा तस्यापि परमपदत्वेन व्यवहारः ७१ इति श्रीमत्सकलराजविषदुः
 ह० सेतौ किष्किंधाकांडे द्वितीयः सर्गः २ निहतेति १ परिनोदयनगरादिरक्षार्थमिति शेषः २ चतुर्द्वारकपाटादीनि तिआदिनासु
 क्ष्मानेकद्वारकपाटपरिखादिसंग्रहः ३ ४ निधनं यास्यामि बहिः प्रवेशेनेति शेषः ५ ६ ७ येनेति येन बाणेन वाली हतत्तेन बाणोः

वालीरघूत्तमशराभिहतो विमृष्टोरामेण शीतलकरेण सूखाकरेण सद्यो विमुच्य कपिदेहमनन्यल
 भ्यं प्राप्तः पदं परमहंसगणैर्दुरापम् ७१ इति मध्या० द्वितीयः सर्गः २ श्रीमहादेव उवाच
 निहते वालिनि रणे रामेण परमात्मना दुद्रुवुर्वा नराः सर्वे किष्किंधां भयविह्वलाः १ तारामुत्तुर्म
 हाभागेहतो वालीरणाजिरे अंगदं परिरक्षाद्यमंत्रिणः परिनोदय २ चतुर्द्वारकपाटादीन् बध्वा
 रक्षामहेपुरीम् वानराणां तुराजान् मंगदं कुरुभामिनि ३ निहतं वालिनं श्रुत्वा ताराशोकविमूर्च्छि
 ता अनाडयत्स्वपाणिभ्यां शिरो वक्षश्च भूरिशः ४ किमंगदेन राज्येन नगरैर्णाधनेन वा इदानीं
 मेव निधनं यास्यामि पतिना सह ५ इत्थं क्त्वा त्वरिता तत्र रुदंती मत्तमूर्च्छजा ययौ तारातिशोका
 त्पयत्र भर्तृकलेवरं ६ पतितं वालिनं दृक्ष्वारक्तैः पांसुभिरावृतम् रुदंतीनाथनाथेति पतितानः
 स्य पादयोः ७ करुणां विलपंती सा ददर्श रघुनंदनम् राममांजहि बाणेन येन वाली हतस्त्वया
 गच्छामि पतिसालोक्यं पतिर्मांमभिकांक्षते स्वर्गेऽपि न सखंतस्य मां विना रक्षन् दत्त ९ पत्नी वि
 योगजंदुःखमनुभूतत्वयानघ वालिने मां प्रयच्छाशं पत्नीदानं फलं भवेत् १० स्रग्धो वस्त्वस्र
 खं राज्यं दापितं वालिघातिना रामेणारुमया सार्द्धं भस्वसापत्नवर्जितम् ११ श्रीरामचंद्राय न०

नमांजहि वालिशरीरस्पृष्टतया तत्स्पर्शस्य मत्स्रवावहत्वादिति भावः ८ ९ पत्नीदानफलमिति तेन धर्मेण तवापि पत्नीलाभो
 भाविष्यतीति भावः १० वालिघातिनारामेण दापितं वालिनेति शेषः वालिनोदात्तत्वं च मरणेन स्वत्वस्यागमाच्चेति बोध्यम् ११ १२

अ. रा.
९

सर्वेपिसंहृतौ प्रालये वासनाभिः कर्मभिश्च सहाभिनिवेशतः अंतःकरणादितादात्म्याध्यासात् अंतःकरणादिप्रकृतिभूतानां
द्यविद्यावशास्तत्त्वानः सन्नतिष्ठति २६ वासनाश्च मानसानि कर्माणि च तैः सह तद्युक्त एव जाते वर्षाकाले मंडूकवत् प्रादुर्भवति.
एवं सृष्टिप्रलययोर्धरीयंत्रमिवावर्तमानास्तिष्ठति २७ नन्वेवमस्य मुक्तिं प्रत्याशौवन किन्नेत्याह यदेति महिषयामतिः ईश्वरो म
हानित्येवं बुद्धिर्जायते इति शेषः २८ ततः ईश्वरविषयबुद्ध्यनंतरम् ततः स्वरूपविज्ञानं स्वरूपं विज्ञायते ने नततः विषयेषु
अनित्याशक्तिदुःस्वरूपं वैराग्यं नित्यानित्यविवेकादिच जायते इत्यर्थः २९ तदा तादृशवैराग्यादौ जाते आचार्यप्रसादेन तस्य

सर्वेपिसंहृतौ जीवो वासनाभिः स्वकर्मभिः अनाद्यविद्यावशास्तिष्ठत्यभिनिवेशतः २६ सृष्टिका
ले पुनः पूर्ववासनामानसैः सह जायते पुनरप्येवं धरीयंत्रमिवावशः २७ यदा पुण्यविशेषेण लभ
ते संगतिसतां मद्भक्तानां सुशांतानां तदा महिषयामतिः २८ मत्कथाश्रवणेश्च द्वादुर्लभा जायते त
तः ततः स्वरूपविज्ञानमनायासेन जायते २९ तदाचार्यप्रसादेन वाक्यार्थज्ञानतः क्षणात् देहेंद्रियः
मनः प्राणाहं कृतिभ्यः पृथक् स्थितम् ३० स्वात्मानुभवतः सत्यमानंदमात्मनमद्वयम् ज्ञात्वा सद्यो भ
वेच्छक्तः सत्यमेवमयोदितं ३१ एवमयोदितं सम्यगालोचयति यो निशम् तस्य संसारदुःखानि न-
स्पृशंति कदाचन ३२ त्वमप्येतन्मया प्रोक्तमालोचय विशुद्धधीः न स्पृश्यसे दुःखजालैः कर्मबंधादि
मोक्ष्यसे ३३

मस्यादिवाक्यार्थज्ञानतः श्रवणमननरूपात् क्षणात् उत्सवात् श्रवणादिविषयोत्साहास्युनः पुनरनुष्ठानादितियावत्
देहादिभ्यः पृथक् स्थितं सत्यमानंदरूपमद्वितीयमात्मानं स्वात्मानुभवतः स्वात्मविषयादीदृशं ब्रह्माहमेवेत्येवं रूपान्निदिध्या
सनात् ज्ञात्वा अपरोक्षीकृत्य सद्यस्तत्कालमेव संसारान्मक्तो भवेदित्यर्थः ३० ३१ आलोचयति कृत्या निर्णयति तस्य
क्रमेण ज्ञानप्राप्त्या संसारदुःखास्पर्शः ३२ कर्मबंधात् कर्मकृतात् बंधात् संसाररूपादित्यर्थः ३३ श्रीरामायनमः

मेमयारूपंदर्शितंस्वरूपंदर्शितमित्यर्थः अत्रतारायैभगवताविश्वरूपदर्शनंकारितमितिध्वनयति यद्वादर्शितमित्यंबोधितमित्यर्थः
 ३४ मद्रूपंपरिदृश्यमानंरूपंदर्शितंविश्वरूपंच अलोचयविचारयप्रवाहपतितंसंसारप्रवाहपतितंकार्येसांसारिकंकार्येकुर्वत्यपित
 दोषैर्नलिप्यसेइत्यर्थः ३५ देहाभिमानजंदेहेअहंममइत्याकारकाभिमानाज्जातं ३६ जीवन्मुक्तातदवस्थापरमात्मनारामेण
 सहसुखास्वासांगमेनैवसापितिर्यग्योनिरपिताराअनादिबंधंसंसाररूपंनिर्धूयतिरस्कृत्यविकल्मषानिःपापाकृताफक्ताजीव

पूर्वजन्मनितेसफ्रकृतामद्रुक्तिरुत्तमा अतस्तवविमोक्षायरूपंमेदर्शितंशुभे ३४ ध्यात्वामद्रूपम-
 निशमालोचयमयोदितम् प्रवाहपतितंकार्येकुर्वत्यपिनलिप्यसे ३५ श्रीरामेणोदितंसर्वश्रुतौता-
 रातिविस्मिता देहाभिमानजंशोकं त्यक्त्वा न त्वारघूत्तमम् ३६ आत्मानुभावसंतुष्टाजीवन्मुक्तावभूवह-
 स्संगममात्रेणारामेणपरमात्मना ३७ अनादिबंधंनिर्धूयमुक्तासापिविकल्मषा सग्रीवोपिच
 तच्छुत्वारामवक्त्रासमोरितं ३८ जहावज्ञानमखिलंस्वस्थचित्तोभवेत्तदा ततःसग्रीवमाहेदंरामोवा-
 नरपुंगवम् ३९ भ्रातुर्ज्येष्ठस्यपुत्रेणयद्युक्तंसांपरायिकम् कुरुसर्वेयथान्यायंसंस्कारादिममाज्ञ-
 या ४० तथेतिबलिभिर्मुख्येवनिरैःपरिणीयतम् बालिनंपुष्पकेक्षिप्त्वासर्वराजोपचारकैः ४१ भेरी
 दुंदुभिनिर्घोषैर्ब्राह्मणैर्मंत्रिभिःसह दूयैर्वैनरैःपौरैस्तारयाचांगदेनच ४२ गत्वाचकारतत्सर्वेयथा
 शास्त्रंप्रयत्नतः स्नात्वाजगामरामस्यसमीपंमंत्रिभिःसह ४३ नत्वारामस्यचरणौसग्रीवःप्राहहृ-
 द्दधीः राज्यंप्रशाधिराजेंद्रवानराणांसमृद्धिमेत ४४ दासोहंतेपादपद्मंसेवेलक्ष्मणावचिरम् इत्थं
 त्तोराधवःप्राहसग्रीवंसस्मितंवचः ४५

अक्ताचकृता ३७ ३८ ३९ सग्रीवंकिमाहेत्यत्राह भ्रातुरितिज्ये-
 ष्ठस्यभ्रातुर्ज्येष्ठस्यपरायिकम् पारलौकिकंयुक्तंतत्पुत्रेणांगदेनकुरुकारयेत्यर्थः ननुभवच्छत्रोःकथमस्माभिःसंस्कारादिकार्यं
 तत्राह ममाज्ञयेति ४० तथेतीत्यस्यांगीकृत्येतिशेषः परिणीयउत्थाप्य पुष्पकेपुष्पकविमानातुल्येवाहनेसर्वराजोपचारकैःकुरुवा-
 लिनंक्षिप्त्वा ४१ ४२ तन्मृतोचितसंस्कारादि ४३ वानराणांराज्यंप्रशाधीत्यन्वयः ४४ ४५ श्रीसीतारामाभ्यांनमोनमः

त्वमेवाह अनेन त्वया क्रियमाणराज्यभोग एवमभोग इति सूचितं किञ्चानासक्तो राज्यं भंक्ष्य ईश्वर प्रेरितो हं राज्यं कुर्वे इति मत्याच ताह
श्याबुध्या क्रियमाणया क्रियया भगवान् तुष्यत्येवेति ध्वनितं पुर राज्याधिपत्ये किंकिंधा पुरराज्याधिपत्ये ४६ तर्हि मदिभिषेकका
लेतत्र संनिधानं कुर्विति चेत्तत्राह नगरमिति पत्तनं नगरं ४७ अहं च नगरस्य समीपे पर्वतस्य शिखरे वत्स्यामीत्यन्वयः ४८ वर्ष
दिवसान्वर्षाकालं ततः राज्याभिषेकानंतरं किंचित्कालं वर्षासमयं स्वपुरे स्थित्वा सीतायाः परिमार्गणेऽन्वेषणाय तत्रानुभवेत्य-

त्वमेवाहं न संदेहः शीघ्रं गच्छ ममाज्ञया पुरराज्याधिपत्ये त्वं स्वात्मानमभिषेचय ४६ नगरं न प्रवेक्ष्या
मिचतुर्दशसमाः सरवे आगमिष्यति मे भ्रातृलक्ष्मणः पत्तनं तव ४७ अंगदं यौवराज्ये त्वमभिषेचय
सादरम् अहं समीपे शिखरे पर्वतस्य सहानुजः ४८ वत्स्यामि वर्षदिवसान् ततस्त्वं यत्नवानुभव-
किंचित्कालं पुरे स्थित्वा सीतायाः परिमार्गणे ४९ साष्टांगं प्रणिपत्या ह स्तग्रीवोरामपादयोः यदा-
ज्ञापयसे देव तत्तथैव करोम्यहं ५० अनुज्ञातस्तरामेण स्तग्रीवस्तु सलक्ष्मणः गत्वा पुरं तथा चक्रे य-
थारामेण चोदितः ५१ स्तग्रीवेण यथान्यायं पूजितो लक्ष्मणस्तदा आगत्य राघवं शीघ्रं प्रणिपत्यो-
पतस्थितवान् ५२ ततो रामो जगामाश्लक्ष्मणेन समन्वितः प्रवर्षणगिरेरूर्ध्वं शिखरं भूरिविस्तरं
५३ तत्रैकं गह्वरं दृष्ट्वा स्फाटिकं दीप्तिमच्छुभं वर्षावातात्तपसहं फलमूलसमीपगम् वासायरोच-
यामास तत्र रामः सलक्ष्मणः ५४ दिव्यमूलफलपुष्पसंयुते मौक्तिकोपमजलौघपल्लवे चित्रव-
र्णमृगपक्षिशोभिते पर्वते रघुकुलोत्तमोऽवसत् ५५ इति श्रीम. रामा. उमाम. किंकिंधाकांडे तृ-
तीयः सर्गः ३ श्रीमहा. उवा. तत्र वार्षिकदिनानि राघवो लीलया मणिगुहासं चरन् पक्कमूलफ-
लभोगतोषितो लक्ष्मणेन सहितो वसत्स्वरं १ न्वयः ४९ ५० चोदितः प्रेरितः ५१ ५२ ५३ गह्वरं गुहां फलमूलानि स-

मीपगानियस्यतत् ५४ मौक्तिकोपमजलौघोजलसमूहो येषु तादृशानि पल्लवानियस्मिन् तादृशो पर्वत इत्यर्थः नानावर्णैर्मृगैः पक्षि-
भिश्च शोभिते ५५ इति श्रीम. सेतौ किंकिंधाकांडे तृतीयः सर्गः ३ तत्र पर्वत इत्यर्थः वार्षिकदिनानि व्याप्येति शेषः अवसदित्यन्वयः १

वातप्रेरितजलपूर्णमेघान् अंतरेमध्येस्तनितयुक्तवैद्यतंविद्युत्समूहोर्गर्भेषांतान् आहितस्रकांचन्यः कक्षाःपृष्ठास्तरणानि
 येषांतादृशान् गजयूथान्यदृत्तानिबवीक्ष्यविस्मयमगात् अत्रगजादृंहितयुक्ताबोध्याःअतएवस्तनितेनाधिक्यम् २
 नवधासंस्तुणंविस्फारितेक्षणाभगवत्सौंदर्यदर्शनायेतिभावः ३ तादृशाःसंतोऽध्याननिष्ठासुनीश्वराइवनचलंतिराममित्या-

वातनुन्नजलपूरितमेघानंतरस्तनितवैद्यतगर्भान् वीक्ष्यविस्मयमगाद्गजयूथान्यदृत्ताहितस्र-
 कांचनकक्षान् २ नवधासंसमास्वाद्यत्तदृष्टपुष्टमृगद्विजाः धावंतःपरितोरोर्मवीक्ष्यविस्फारि-
 तेक्षणाः ३ नचलंतिसदाध्याननिष्ठाइवसुनीश्वराः राममानुषरूपेणगिरिकाननभूमिषु ४ चरं-
 तंपरमात्मानंज्ञात्वासिद्धगणाभ्रवि सुगपक्षिगणाभ्रत्वाराममेवानुसेविरे ५ सौमित्रिरेकदा-
 राममेकांतध्यानतत्परम् समाधिविरमेभक्त्याप्रणयाद्दिनयान्वितः ६ अब्रवीद्देवतेवाक्यात्
 पूर्वोक्तादिगतोमम अनाद्यविद्यासंभूतःसंशयोद्धदिसंस्थितः ७ इदानींश्रोतुमिच्छामि क्रिया
 मार्गेणाराधय भवदाराधनंलोकेयथाकुर्वंतियोगिनः ८ इदमेवसदाप्रादुर्योगिनोभक्तिसाधनं
 नारदोपितथाव्यासोब्रह्माकमलसंभवः ९ ब्रह्मक्षत्रादिवर्णानामाश्रमाणांचमोक्षदम् स्त्री-
 शूद्राणांचराजेंद्रसुलभंभक्तिसाधनम् तवभक्त्यायमेभ्रात्रेब्रूहि लोकोपकारकम् १० श्रीरा-
 मउवाच ममपूजाविधानस्यनांतोस्तिरधनंदन तथापिवक्ष्येसंक्षेपाद्यथावदनुपूर्वशः ११
 स्वगृह्योक्तप्रकारेणहिजल्वंप्राप्यमानवः सकाशात्सद्गुरुर्मंत्रेणलब्ध्वाभक्तिसंयुतः १२ श्रीराम

दत्तरात्रयितत्रैतेचरंतोमृगपक्षिगणानकिंतुसिद्धगणाइत्यपह्नुतिर्व्यंग्या ४ ५ ६ अनादिभूतयाविद्ययासंभूतोजातः
 संशयोविगतइत्यन्वयः ७ क्रियामार्गेणलौकिकपुण्यादिभिःपूजारूपेणयथातत्प्रकारविशिष्टेनपूजामार्गेणयोगिनोभवदारा-
 धनंकुर्वंतितच्छ्रोतुमिच्छामीत्यन्वयः ८ इदमेवक्रियामार्गेणाराधनमेव योगिनएवाह नारदइत्यादि ९ मेमत्तुम् १० ११ हिजल्वं
 उपनयनसंस्कारंप्राप्यत्क्रान्तयोरव्यययोःप्राप्यलब्ध्वाएतयोराराधयेदित्यनेनान्वयः १२ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमोनमः ॥

पूजास्थानान्याहृदयइत्यादिस्वहृदयदेशइत्यर्थः इदं च मूर्त्यादीनामपि स्मृत्युक्तानामपलक्षणं अनलेवन्हौ प्रतिमादौ प्रतिमा
स्वर्णरूपादिमयी आदिना ब्राह्मणो विभासौ सूर्यमंडले अर्चय्युजयेत् १३ प्रातःस्नानमिति सकलप्रातः कृत्योपलक्षणं १४ वेदेति
द्विजो वेदोदितैः शूद्रादिस्तत्रोदितैः मृल्लेपनं सकलस्नानविधेरुपलक्षणं तेन स्नानं कुर्वन् नित्यन्वयः संध्यादिना होमतर्पणादि १५ मम
पूजकोमदुध्याभक्त्या स्वगुरुं पूजयेदित्यन्वयः अत्रगुर्वसान्निध्ये पिध्यानेन जलादौ गुरुं पूजयेदिति संप्रदायः १६ शिलायां शिला
निर्मितिप्रतिमायां प्रतिमासमृद्धस्त्रादिनिर्मितासित्यर्थः प्रसिद्धैः स्मृतिप्रसिद्धैः तेन तन्निषिद्धपुष्पादिपूजानर्हमिति सूचितम्.

तेन संदर्शितविधिर्मामेवाराधयेत्सूधीः हृदयेवानलेनार्चय्यतिमादौ विभावसौ १३ शालिग्रामशिला
यां वा पूजयेन्नाम तद्रितः प्रातःस्नानं प्रकुर्वन् प्रथमं देहशुद्धये १४ वेदतंत्रोदितैर्मन्त्रैर्मृल्लेपनविधानतः
संध्यादिकर्मयन्नित्यंतत्कुर्याद्विधिना बुधः १५ संकल्पमादौ कुर्वन्ति सिद्ध्यर्थं कर्मणा सूधीः स्वगुरुं
पूजयेद्भक्त्या मद्भक्त्या पूजको मम १६ शिलायां स्नपनं कुर्यात्प्रतिमासु प्रमार्जनम् प्रसिद्धैर्गंधपु
ष्पाद्यैर्मयूजासिद्धिदायिका १७ अमायिको नुवृत्त्यामां पूजयेन्नियतव्रतः प्रतिमादिष्वलंकारः प्रि
योमेकुलनेदन १८ अग्नौ यजेत हविषा भास्करे स्थंडिले यजेत् भक्तेनोपहृतं प्रीत्यैश्च ह्वयाममवा
र्यपि १९ किंपुनर्भक्ष्यभोज्यादिगंधपुष्पाक्षतादिकं पूजाद्रव्याणिसर्वाणिसंपाद्यैवं समारभेत् २०

तेच निषेधानिवंधेषु द्रष्टव्या विस्तरभयान्नेह लिखिताः १७ अमायिकः मायादेमादिरूपा तद्रहितः अनुवृत्त्यागुरुरूपदिष्टमार्गा
नुवर्तनेन प्रतिमादिषु प्रतिमाश्च ते आदयश्च प्रतिमादयः तेषु प्रतिमादिषु प्रतिमारूपेषु आदिषु आश्रयेषु पूजाधिकरणेष्वित्य
र्थः तत्पुरुषः समानाधिकरणः कर्मधारयः प्रतिमारूपेष्वश्रयेषु आदिशब्द आश्रयवाची षीष्णादिश्च स यो धन इत्यादौ प्रसिद्धः
अलंकारः पुष्पादिरूपः १८ आधारोत्तरे पूजाविशेषमाहाग्राविति अग्नौ तत्तदेवतामंत्रेण होम एव तत्तदेवता पूजेत्यर्थः भास्करे स्थंडि
ले यजेदिति भास्करे यजेदित्यत्र तत्तदाकारे स्थंडिले इत्यर्थः भक्तेन श्रद्धयोपहृतं वार्यपि मम प्रीत्यै भवतीति शेषः अनेन भक्तेरेव स
ख्यत्वं दर्शितं १९ भक्ष्यादिकमुपहृतं प्रीत्यै इति किंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः समारभेत् पूजामिति शेषः २० श्रीसीतारामाभ्यां नमः राम

तत्र पूजाप्रकारमाह चैलेति अधःकुशासनंतदुपर्यजिनंतदुपरिचैलमिति क्रमः तत्रोपविश्य पद्मासनाद्यन्यतमासनेनेत्यर्थः
 देवस्य संमुखे इत्यनेन स्थिरासु प्रतिमासु पश्चिमाद्यभिमुखतयापि पूजाभवतीति सूचितम् २१ मातृका अकारादिपञ्चाशद्वर्णा
 लिङ्गाः तन्यासप्रकारश्च तत्रै स्फुटः बहिरिति बहिन्या समांतरं न्यासंचेत्यर्थः केशवादिचतुर्विंशतिनामभिरित्यर्थः सच
 नारदपांचरात्रादौ स्पष्टः तत्त्वन्यासोपितत्रैवोक्तः २२ मन्मूर्तिपंजरन्यासो विष्णुपंजरस्तोत्रोक्तो महान्यास इति संप्रदायः मंत्र
 न्यासं मंत्रवर्णैस्सिक्तकल्पोक्तं षडंगादिन्यासं प्रतिमादावपीतियथात्मनितथा देवइत्युक्तेः २३ ईषद्वामभागावच्छिन्नपुरोभागे क

चैलाजिनकुशैः सम्यगासनं परिकल्पयेत् तत्रोपविश्य देवस्य संमुखे शङ्खद्वयमानसः २१ ततो न्यासं
 प्रकुर्वीति मातृका बहिरांतरम् केशवादि ततः कुर्यात्तत्त्वन्यासं ततः परम् २२ मन्मूर्तिपंजरं न्यासं
 मंत्रन्यासं ततो न्यसेत् प्रतिमादावपि तथा कुर्यान्नित्यमंतद्वितः २३ कलशं स्वपुरोवामेक्षि पेषुष्या
 दिदक्षिणे अर्घ्यपाद्यप्रदानार्थं मधुपर्कार्थमेव च २४ तथैवाचमनार्थं तु न्यसेत्पात्रचतुष्टयम्
 हृत्पद्मे भालुविमले मल्ललांजीव संज्ञिताम् २५ ध्यायेत्स्वदेहमखिलं तथा व्याप्तमखिलं तामेवा
 वाहयेन्नित्यं प्रतिमादिषु मल्ललाम् २६ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवस्त्रविभूषणैः यावच्छक्यो
 पचारैर्वर्चयेन्माममायया २७ विभवे सति कर्पूरकुङ्कुमागरुचंदनैः अर्चयेन्मंत्रवन्नित्यं सु
 गंधकुसुमैः शर्पैः २८

कलशं जलपूर्णं स्थापयेदिति शेषः पुष्पादिदक्षिणे क्षिपेत्स्थापयेदित्यर्थः अर्घ्यादिपात्रस्थाप
 नदेशः स्मृतौ उक्तः अर्घ्यपात्रं तु वायव्ये नैऋत्यां पाद्यपात्रं कम् मध्ये तु मधुपर्कस्योदेशे त्वाचमनीयकमिति २४ जीवसंज्ञितां मल्ललामि
 त्यनेन चेतनः सर्वत्रैक एवेति बोधितम् युक्तं चैतत् व्यापकं नै केनैव चेतनोपपत्तावनेकतत्कल्पनायोमानाभावात् प्रतिकर्मव्यवस्थात्वे
 तः करणभेदेनैवोपपत्तेरिति हृत्पद्मे तां ध्यायेत् २५ तथा व्याप्तमखिलं स्वदेहं भावयेत् तथा भावयित्वा तामेव मल्ललां प्रतिमादिस्वावाहयेत् त
 दावाहनेन तामपि चेतनत्वेन ध्यात्वा २६ यावच्छक्ये रूपचारैर्वर्षोडशभिः पंचभिर्वर्तुः पादपूरणार्थः अमायया अदंभादिनामो पूजयेत् २७ विभवे
 सति कर्पूरादिभिः सुगंधपुष्पैश्च मंत्रवद्वर्चयेत् २८

आगमोक्तो अगस्त्यसंहितोक्तो प्रकारयेत् प्रकुर्वीतित्यर्थः नीराजनैरिति पाठक्रमादर्थः क्रस्यबलवत्वात्पदीपनैवेद्यनीराजनानीतिक्रमः
नीराजनपंचारार्तिकादिभिः २९ तद्रूपादिश्रद्धयोपहरेदद्यात् यतो हं श्रद्धा भक्तश्रद्धादत्तमोक्ता ३० अगस्त्येनेति अगस्त्यसंहितोक्त
मार्गेण कुतंयकुंडंतेन तस्मिन्नित्यर्थः अधिकरणस्य करणत्वविवक्षया तृतीया मूलमंत्रेण आगमोक्तेन पुंसूक्तेन पुरुषसूक्तेन एतद्वा
ह्यणविषय ३१ तद्विषये एवाहायवौपासनाग्राविति चरुणाहविषाहवीरूपेण चरुणा ३२ ध्यायेन्मामिति शेषः पार्षदेभ्यः तंत्रोक्त
हन्मदादिभ्यः ३३ माध्यायनस्मरन्नित्यस्य मतुवर्णो विनिर्देशः तदेवाहयतवागिति अनेन प्रशस्ततरो मानसोजप उक्तः फलवासेन

दशावरणपूजां वैत्यागमोक्तो प्रकारयेत् नीराजनैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्बहुविस्तरैः २९ श्रद्धयोपहरेन्नि
त्यं श्रद्धाभुगहमीश्वरः होमं कुर्यात्प्रयत्नेन विधिना मंत्रकोविदः ३० अगस्त्येनोक्तमार्गेण कुंडेनाग
मवित्तमः जहुयाच्चूलमंत्रेण पुंसूक्तेनाथवाबुधः ३१ अथवौपासनाग्रा चरुणाहविषा तथा
तप्तजांबूनदप्रस्थं दिव्याभरणभूषितं ३२ ध्यायेदनलमध्यस्थं होमकाले सदाबुधः पार्षदेभ्यो ब.
लिंदत्वा होमशेषं समापयेत् ३३ ततो जपं प्रकुर्वीत ध्यायन्मां यतवाक्स्मरन् सुरववासे च तांबूलं द
त्वा प्रीतिसमन्वितः ३४ मदर्थे नृत्यगीतादिस्तुतिपाठादिकारयेत् प्रणमैर्दंडवद्भूमौ हृदये मौनि.
धाय च ३५ शिरस्याधाय महत्तं प्रसादं भावनामयम् पाणिभ्यां मत्पदे मूर्ध्नि गृहीत्वा भक्तिसंयुतः
३६ रक्षमांघोरसंसारदित्कत्का प्रणयेत्सुधीः उद्दासयेद्यथा पूर्वप्रत्यग्ज्योतिषिसंस्मरन् ३७

द्रूपकर्पूरादि फक्तं तांबूलं दत्वेत्यर्थः ३४ मदर्थे मत्प्रीतये इत्यर्थः कारयेत् कुर्वीतित्यर्थः निवृत्तप्रेषणास्मिन् च दंडवदित्यनेनाष्टांग
प्रणाम उक्तः ३५ भावनामयं महत्तं प्रसादं शिरसि आधाय स्थापयित्वा अनेन मह्यं प्रसादं पुण्यादिरूपं भगवान् ददातीति भावन
या प्रसादं गृह्णीयादिति सूचितं तं गृहीत्वा शिरसि स्थापयित्वा भावनाभाविते मत्पदे पाणिभ्यां स्वमूर्ध्नि गृहीत्वा धत्वा ३६
इत्कत्का प्रणमैदित्यन्वयः प्रत्यग्ज्योतिषि हृदये यत एव ध्याता जीवकला प्रतिमा यामावाहिता पूर्वतत्रैवोद्दासयेत् त.
त्रैव प्रविष्टां ध्यायेत् एतदेव विसर्जनम् ३७

इहामुत्रचरेहिलौकिकींपारलौकिकींचेत्यर्थः ३८ मद्भक्तोयदिमामेवंध्यात्वाआवाह्यचदिनेदिने प्रतिदिनंममपूजांकरोतितदाममसारूप्यं
प्राप्नोति ३९ सनातनंपूर्वपूर्वैरप्येवमेवावुष्ठितं ४० शेषांशाय लक्ष्मणाय ४१ प्राकृतवत् प्रकृतिकार्यमनुष्यवत् मायामालंब्यदुःखि
तइत्यनेनस्वतस्तस्यदुःखलेशोपिनेतिसूचितं ४२ एकांतेइतिमंत्रत्वादेकांतेकथनम् ४३ अनुत्तमःनविद्यतेउत्तमंचस्यादित्यर्थः

एवमुक्तप्रकारेणापूजयेद्विधिवद्यदि इहामुत्रचसंसिद्धिंप्राप्नोतिमदनुग्रहात् ३८ मद्भक्तोयदिमामेवं
पूजांचैवदिनेदिने करोतिममसारूप्यंप्राप्नोत्येवनसंशयः ३९ इंदरहस्यंपरमंचपावनंमयैवसाक्षात्क-
थितंसनातनं पठत्यजस्त्रयदिवाशृणोतिःससर्वपूजाफलभाडूनसंशयः ४० एवंपरात्माश्रीरामः
क्रियायोगमनुत्तमं पृष्टुःप्राहस्वभक्तायशेषांशायमहात्मने ४१ पुनःप्राकृतवद्रामोमायामालंब्य
दुःखितः हासीतेतिवदन्नेवनिद्रालेभेकथंचन ४२ एतस्मिन्नंतरेतत्रकिष्किंधायांसुबुद्धिमान् ह-
नूमान्प्राहसुग्रीवमेकांतेकपिनायकम् ४३ शरणुराजन्प्रवक्ष्यामिमेवैवहितमुत्तमं रामेणतेकृतःपू-
र्वमपकारोत्यनुत्तमः ४४ कृतघ्नस्त्वयानूनंवि स्मृतःप्रतिभातिमे त्वत्कृतेनिहतोवालीवीरस्त्रैलो-
क्यसंमतः ४५ राज्येप्रतिष्ठितोसित्वंतारांप्राप्नोसिदुर्लभां सरामःपर्वतस्याग्रेभ्रात्रासहवसन्सुधीः
त्वदागमनमेकाग्रमीक्षतेकार्यगौरवात् त्वंनुवानरभावेनस्त्रीसक्तोनावबुद्धसे ४७ करोमीतिप्रति-
ज्ञायसीतायाःपरिमार्गणम् नकरोषिकृतघ्नस्त्वंहन्यसेवालिबद्धतं ४८ हनूमद्वचनंश्रुत्वास्फुटी-
वोभयविह्वलः प्रत्यवाचहनूमंतंसत्यमेवत्वयोदितं ४९ शीघ्रंकुरुमदाज्ञांत्वंवानराणांतरस्विनांम्
सहस्राणिदशोदानींप्रेषयाशुदिशोदश ५० श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमोनमः ॐ ॐ ॐ ॐ

४४ उपकारमेवाह त्वत्कृतेइति ४५ दुर्लभांतारामितिवालीपरिग्रहात्त्वयासर्वथाकामिभावेनद्रष्टुमप्यशक्यामित्यर्थः ४६ ए-
काग्रंतन्मात्रचित्तत्वंयथाभवतितथाइक्षितेप्रतीक्षतेकार्यस्यसीतान्वेषणरूपस्यगौरवात् त्वदेकसाध्यत्वादित्यर्थः ४७ कृतघ्नस्त्वं
यदिनकरोषितदावालिबद्धहन्यसेरामेणेतिशेषः अतःसर्वथान्वेषणमुचितमितिब्यंग्यं ४८ ४९ वानराणांप्रवृत्तांकुरुबोधय ५० ॐ

आज्ञाभाह सप्तेति ५१ इत्याज्ञाप्य एवं वानरेषु कर्तव्यामाज्ञां बोधयित्वा ५२ ५३ अगणितागुणाः सत्पञ्चक्रमश्च येषां तान्यवताकारसदृ-
शं रूपमाकारे येषां तान्यवसस्यवायोर्हितोतिप्रियः कुमारो हनूमान्दानमानादितृसानित्यनेनावश्यं कार्यसिद्धिकारित्वं दर्शितम् ५४ इति
श्रीसेतौवि- चतुर्थः सर्गः ४ रामस्त्विति पर्वताग्रे स्थितो मणिपुक्तसन्नो शिखरे १ न जानेन शक्नोमीत्यर्थः धातूनामनेकार्थत्वात् २

सप्तद्वीपमत्तान्सर्वान्वानरानानयंतुते पक्षमध्ये समायांतु सर्वे वानरपुंगवाः ५१ येषामपि वतते तेव
ध्यामेनसंग्रहः इत्याज्ञाप्य हनूमंतं सृष्टीवो गृहमाविशत् ५२ सृष्टीवाजापुरस्तु हनूमान्मंत्रिसत्तमः
तत्क्षणं प्रेषयामास हरीन्द्रदशदिशः सृष्टीः ५३ अगणितगणसत्त्वान्वायुवेगप्रचारेन च न चरगण-
मुख्यान् पर्वताकाररूपान् पवनहितकुमारः प्रेषयामास दूतान्तरभसतरात्मा दानमानादितृसान् ५४
इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहे- किं धिधाकां चतुर्थः सर्गः ४ श्रीमहोदय उवाच रा-
मस्तु पर्वतस्याग्रमणिसन्नो निशामुखे सीता विरहजशोकमसहं निदमब्रवीत् १ पश्य लक्ष्मण मे सीता
राक्षसेन हताबलात् मृतामृतावानि श्रेतुं न जानेद्यापि मामिनीम् २ जीवतीति मम ब्रूयात्कश्चिद्वापि
यद्वत्समे यदि जानामितां साध्वी जीवती यत्र कुत्र वा ३ हृद्यदेवा हरिण्यामि संध्यामिव पयोनिधेः प्रतिज्ञां
शृणु मे भ्रातर्येन मे जनकात्मजा ४ नीता तं भस्मसात्कुर्यात्स पुत्रबलवाहनं हे सीत चंद्रवदने वसन्ती राक्षसा-
लयै ५ दुःखातां मां पश्यंती कथं प्राणान् धरिष्यसि चंद्रोपि भानुवद्वाति मम चंद्राननां विना ६ चंद्रत्वं
जानकीं स्पृष्ट्वा करैर्मां स्पृशशीतलैः सृष्टीवोपि दयाहीनो दुःस्वितं मां न पश्यति ७ श्रीसीताराम ॥

यः कश्चिदपि जीवतीति ब्रूयात् समे प्रियकृत् यत्र कुत्र वा यत्र कुत्रापि त्यर्थः ३ ४ वसन्तीत्वं कथं प्राणान् धरिष्यसीत्यन्वयः
५ विरहदुःखमभि नयति चंद्रो योति भानुवत्तदाह कत्वात् ६ चंद्रत्वमिति कर्पूरतोष्यति शीतलस्य मम कामदुःखशामक-
स्य तद्वात्रस्य स्पर्शेन वकरा अपि तथा गुणशैत्ययुक्ता भूत्वा मां स्पर्शयिष्यंतीति भावः विरहवेदना सहत्वादेव सृष्टीवो निंदति सृष्टीवो
पीति ७ राम ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

यन्मानपश्यतितल्लतमः सद्वदश्यते ८ कृतघत्वमुपपादयतिनायातीति ९ एवंयथासीताहतरिंहंतुमिच्छामि एवमित्यर्थः अद्ययथा
मेमयावालीहतः सूर्यीवोभवेदित्यर्थः १० रुष्टंक्रोधवन्तम् ११ इदानीमेवेत्याद्युक्तराजाज्ञोविनेदृशकार्यकरणमनुचितमितिप्रतिसंधा
याह मामाज्ञापयेतिदृशेस्थलेप्रथमतोऽप्रतिसंधानंतुरामरोषेणलक्ष्मणस्यापिरोषाविष्टत्वात् अतोतर्गोभितन्नदोषः १२ १३
वालिबन्धननिष्यसेइत्युक्ताभीषयेत्यन्वयः नजिकाकुः ततःसूर्यीवप्रतिभाषितंतदुत्तरेभादाय १४ अत्रागत्यमांश्रावयेति.

राज्यंनिःकंटकंप्राप्यसूरीभिःपरिचृतोरहः कृतघ्नोदृश्यतेव्यक्तंपानासक्तोतिकासुकः ८ नाया
तिशारदंपश्यन्नपिमार्गयितुंप्रियाम् पूर्वोपकारिणंदुष्टः कृतघ्नोविस्मृनोहिमां ९ हृत्सूर्यीव
मथैवसपुरसहबांधवम् वालीयथाहतोमेघसूर्यीवोपितथाभवेत् १० इतिरुष्टसमालोक्यराघ
वंलक्ष्मणोब्रवीत् इदानीमेवगत्वाहंसूर्यीवंदुष्टमानसं ११ मामाज्ञापयहत्वातमायास्येरामतैतिकं
इत्युक्ताधनुरादायरवद्वृणोरमेवच १२ गंतुमशक्यंतवीक्ष्यरामोलक्ष्मणमब्रवीत् नहतव्यस्व
यावत्ससूर्यीवोमेप्रियः सरवा १३ किंतुभीषयसूर्यीववालिबन्धननिष्यसे इत्युक्ताशीघ्रमादाय
सूर्यीवप्रतिभाषितं १४ आगत्यपश्चाद्युक्ताकार्यंतत्करिष्याम्यसंशयम् तथेतिलक्ष्मणोगच्छस्वरि
तोभीमविभ्रमः १५ किंकिंथांप्रतिकोपेननिर्दहन्निववानरान् सर्वज्ञोनित्यलक्ष्मीकोविज्ञाना-
त्मापिराघवः १६ सीतामनुशशोचातः प्राकृतः प्राकृतामिव बुद्ध्यादिमाक्षिणस्तस्यमायाका
र्यातिवर्तिनः १७ रागादिरहितस्यास्यतत्कार्यकथमुद्भवत् ब्रह्मणाक्तंमृतकृतुराजोदशरथस्यहि

शेषः तच्छ्रुत्वापश्चाद्युक्ताकार्यंकर्तुंयोग्यंतत्करिष्यामिअगच्छदितिच्छेदः १५ किंकिंथांप्रत्यगच्छदितिपूर्वेष्वन्वयः नित्यल
क्ष्मीकः अविभक्ततंनामकमायाशक्तिः तत्संबन्धादेवसर्वज्ञः स्वतस्तुविज्ञानात्मानिर्विषयज्ञानस्वरूपोपि १६ सीतामनुशशोचेति
विरोधः प्राकृतोजोजनः प्राकृतांसंयोगवियोगशालिनीं तत्रशंकतेबुध्येत्यादिनाकथमुद्भवेदित्यंतेनमायाकार्यातिवर्तिनः तदस्पष्टस्य-
१७ अतएवरागादिरहितस्यसमाधत्तेब्रह्मणेतिब्रह्मप्रार्थितंरावणवधफलकावतरणं कृतं सत्यं कर्तुं जातः फलांतरमप्याहराशस्तपःफलदनाय

मानुषवेषधृक्जातः एवं च तद्देषनिर्वाहयैवैवंचेषाकरणमितिभावः फलांतरमपि तथा व्यवहरणस्याहमाययेति मायामोहित-
 त्वादेवाज्ञानसंयुताः १९ प्रथयितुं विस्तारयितुम् २० मानुषचेष्टकः मनुष्यसदृशचेष्टकर्तृलोकानां क्रोधादिकालिकस्य व्यवहार-
 स्पसिद्धयेज्ञानाचार्यस्य तत्कलस्य च सिद्धये २१ तत्तत्कालोचितव्यवहारं गृह्यन् व्यवहरन् प्रजाः मोहयन्ति
 रामोप्येवं व्यवहृतवान् तस्मादेवं व्यवहारो युक्त इति बोधयति मोहकत्वं चास्य निवृत्तिमार्गं विपरीतत्वेन गुणवर्जितोऽपि अशेषगुणो-
 षु शत्रुवधकांतानुरागादिषु अनुरक्त इव तत्तद्व्यवहरन् अतएव मोहयति २२ कामाद्यलिप्तत्वमेव हेतुपूर्वेनिरूपयति विज्ञानेति-

तपसः फलदानाय जातो मानुषवेषधृक् माययामोहिताः सर्वजना अज्ञानसंयुताः १९ कथमेषां भ-
 वेन्मोक्ष इति विष्णुर्विचिंतयन् कथां प्रथयितुं लोके सर्वलोकमल्लापहाम् २० रामायणाभिधां-
 रामो भूत्वा मानुषचेष्टकः क्रोधं मोहं च कामं च व्यवहारार्थं सिद्धये २१ तत्तत्कालोचितं गृह्यन् मोह-
 यत्यवशाः प्रजाः अनुरक्त इवाशेषगुणेषु गुणवर्जितः २२ विज्ञानमूर्तिर्विज्ञानशक्तिः साक्ष्यग-
 णान्वितः अतः कामादिभिर्नित्यमविलिप्तो यथानभः २३ विंदन्ति मुनेयः केचिज्ज्ञानं तिस्रस्तद-
 यः तद्भक्तानिर्मलात्मानः सम्यक् जानन्ति नित्यदा २४ भक्तचित्तानुसारेण जायते भगवानजः ल-
 क्ष्मणोऽपि तदा गत्वा किं किं धानगरांतिकं २५ ज्याघोषमकरोत्तीव्रं भीषयन् सर्वानरान् तं दृष्ट्वा
 प्राकृतास्तत्र वानरा वप्रमूर्च्छन्ति २६

स्वयं विज्ञानमूर्तिस्तद्वनः तथा विज्ञानरूपैव शक्तिर्यस्य तेन शक्तिसंसर्गकृतो न्य-
 थाभावो वारितः अतएव सर्वप्राणिनां श्रमाश्रमसाक्षी विशिष्टज्ञानशक्तित्वात् अगुणान्वितः गुणान्वितमिन्नः निर्गुण इति यावत्
 अत इति स्पष्टं यथानभः आकाशः पवनानीतमलेनालितः तद्वत् २१ नत्वेवं भूतोऽस्माभिर्न गृह्यते किं तत्राह विंदन्तीति केचिदेव स-
 नकादयो मुने योजानंति श्रुतिवाक्यैर्विंदन्ति लभन्ते अपरोक्षतयापि साक्षात्कुर्वन्ति इति यावत् तस्मिन्नेव ज्ञाने वसत्यनेत्याह तद्भ-
 क्ता इति ईदृशाः सम्यक् जानन्त्येवेति भावः २४ तत्र हेतुमाह भक्तेति जायते ज्ञानविषयो जायत इत्यर्थः २५ वप्रंप्राकारः २६ राम

किलकिलाशब्दोवानराणांक्रोधमयादिकालिकःशब्दः २७ समापत्यगृहान्चलित्वा २८ लक्ष्मणसामीप्यंगत्वाप्राप्य २९ प्रियवर्ध
नःप्रियाणांवृद्धिकरणशीलः ३० रौद्रमूर्तिर्नावा लिवधकालिकमूर्तिर्ना ३१ लक्ष्मणोबहिःस्थितइतिन्यवेदयत्इत्यन्वयः ३२
लक्ष्मणंतत्त्विकटं ३३ कोपितंसेजातकोपंसांलयन् समावतंतकुर्वन् मंदिरमानयप्रापय ३४ मृदुभाषितैःसांलयंतीलक्ष्मणंप्रति

चक्रुःकिलकिलाशब्दंधृतपाषाणपादपाः तांद्वाक्रोधताम्राक्षोवानरान्लक्ष्मणस्तदा २७ निर्मू
लान्कर्तुमुद्युक्तोधनुरानम्यवीर्यवान् ततःशीघ्रं समापत्यज्ञात्वालक्ष्मणमागतम् २८ निवार्यवा
नरान्सर्वानंगदोमंत्रिसत्तमः गत्वालक्ष्मणसामीप्यंगत्वाप्राप्यनामसदंडवत् २९ ततोंगदंपरिष्वज्यलक्ष्म
णःप्रियवर्धनः उवाचवत्सगच्छत्वंपितृव्यायनिवेदय ३० मामागतंराघवेणचोदितंरौद्रमूर्तिर्ना तथे
तिलरितंगत्वास्फुरीवायन्यवेदयत् ३१ लक्ष्मणःक्रोधताम्राक्षःपुरद्वारिबहिःस्थितः तच्छ्रुत्वाती
वसंत्रस्तःस्फुरीवोवानरेश्वरः ३२ आहूयमंत्रिणांश्रेष्ठंहनूमंतमथाब्रवीत् गच्छत्वमंगदनाश
लक्ष्मणंविनयान्वितः ३३ सांलयन्कोपितंवीरंशनैरानयमंदिरम् प्रेषयित्वाहनूमंतंतारामाहक
पीश्वरः ३४ त्वंगच्छसांलयंतीतंलक्ष्मणंमृदुभाषितैः शांतमंतःपुरंनीत्वापश्चाद्दर्शयिमेनघे ३५
भवत्वितिततस्तारामध्यकक्षंसमाविशत् हनूमानंगदंनैवसहितोलक्ष्मणांतिकम् ३६ गत्वा
नामशिरसाभक्त्यास्वागतमब्रवीत् एहिवीरमहाभागभवद्दहमशंकितम् ३७ प्रविश्यराज
दारादीन्हृष्टास्फुरीवमेवच यदाज्ञापयसेपश्चात्तत्सर्वंकरवाणिभो ३८ इत्येकाललक्ष्मणंभा
क्त्याकरेगृह्यसमारुतिः आनयामासनगरमध्याद्राजगृहंप्रति ३९ श्रीसीतारामाभ्यांनमो०

गच्छततः शांतंशांतकोपंकृत्वाततोतःपुरंनीत्वाअनेनात्यंतमित्रताप्रदर्शनंमेमांदर्शय ३५ मध्यकक्षंस्त्रीणांसंचारमर्या
दास्थलम् ३६ अशंकितमेहियतइदंभवत्तगृहम् ३७ राजदारादीन्हृष्टेत्यनेनसेवकदारदर्शनैयथाराज्ञोनसं
कोचःतथास्मद्राजदारदर्शनेतवसंकोचोचोचितइतिभावः ३८ गृह्येत्यार्षम् ३९ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमो०

यूथपानोमहासौधानृहानित्यर्थः ४० ताराधिपाननाचंद्रमुखी ४१ आदौ स्वस्य सेवकत्वाल्लक्षणस्य भागवदवनारत्वाच्चनत्वापश्चाच्चित्र
भावेन देवरेत्कृतिः त्वं साधुर्भक्तवत्सलो तो भक्तेष्वीदृशः कोपो नुचित इति भावः ४२ आकाशीः अतिशयेन कृतवान् अनाश्वसं निरं
तरमित्यर्थः ४३ बहुदुःखो घातवालिनः प्राप्यमाणात् ४४ यतः प्राप्य सौख्योऽतः कामासक्तोऽपि सेवार्थं नागत इति न अपित्वागतः

पश्यंस्तत्र महासौधानृयूथपानांसमंततः जगाम भवनं राज्ञः सुरैर्द्रुमवनोपमम् ४० मध्यकक्षगतात्
त्रतारा ताराधिपानना सर्वाभरणसंपन्ना मदरक्तोत्तलोचना ४१ उवाच लक्ष्मणं नत्वा स्मितपूर्वा
भिभाषिणी याहि देवरभद्रं ते साधुस्त्वं भक्तवत्सलः ४२ किमर्थं कोपमाकाशीर्भक्तेभ्यः कपीश्व
रे बहुकालमनाश्वसंदुःखमेवानुभूतवान् ४३ इदानीं बहुदुःखो घातवद्विरभिरक्षितः भवत्
प्रसादात्सुग्रीवः प्राप्त सौख्यो महामतिः ४४ कामासक्तो रघुपतेः सेवार्थं नागतो हरिः आगमिष्य
ति हरयो नानादेशगताः प्रभो ४५ प्रेषिता दशसाहस्रा हरयोरधुसंतम आनेतुं वानरान् दिग्भ्यां
महापर्वतसन्निभान् ४६ सुग्रीवः स्वयमागत्य सर्ववानरपूर्य्यैः वधयिष्यति दैत्यो घातुरावणं
च हनिष्यति ४७ त्वयैव सहितो दैवगता वानरपुंगवः पश्यंते भवनं तत्र पुत्रदारसह इतम् ४८
दृष्ट्वा सुग्रीवमभयं दत्त्वा नयसहैव तं तारावचनं श्रुत्वा कुरुक्रोधो यल्लक्ष्मणः ४९ जगामांतः
पुरं पुत्रसुग्रीवो वानरेश्वरः रुमामालिङ्ग्य सुग्रीवः पर्यंके पर्यवस्थितः ५० दृष्ट्वा लक्ष्मणम
त्यर्थं मत्पानातिभीतवत् तं दृष्ट्वा लक्ष्मणः क्रुद्धो मदविल्ललितेक्षणम् ५१ सुग्रीवं ग्राह्युर्दुर्
तविस्मृतो सिरधूतमम् वालीयेन हतो वीरः सबाणोद्यप्रतीक्षते ५२ एवमाकुरचकथमागतस्तत्राह आ

गमिष्यंतीति ४५ एवं चैव सुधमकरणात् सेवां कृतवानेवेति भावः ४६ ४७ रामभ्रातृत्वात् त्वयैव सहितो वानरपुंगवो दैवगता तारा
मसमीपमिति शेषः अंतर्भवतस्य मध्ये ४८ ते सहैव नयस्व नैव सह नयेत्यर्थः तारावचनेनातिमधुरेण ललितेन कुरुक्रोधः ४९
पुत्रसुग्रीवः स्थितस्तदंतः पुरं जगाम ५० अत्यर्थं अतिशयेनातिभीतवदुत्पन्नपर्यंकादिति शेषः मदविल्ललितेक्षणं मदविकलनेत्रं
५१ प्रतीक्षते त्वां हंतुमिति शेषः ५२

५३ ५४ जागर्ति उद्यमवानभवति अस्मिन्नेव समये आकारणार्थं गताः वानराः सेनां कर्षन् आगता इत्याह आगता इति ५५ परिमार्गणं क
र्तुमिति शेषः ५६ ५७ ५८ यत्किंचिन्मयोदितं न तस्मै त्वयः ५९ प्रणयात् प्रणयकोपात् ६० ६१ ६२ ६३ इति श्रीसेतौकिः पंचमः

त्वमेव वालिनो मार्गं गमिष्यसि मया हतः एवमत्यंत परुषं वदंतं लक्ष्मणं तदा ५३ उवाच हनुमान् वीरः
कथमेवं प्रभाषसे त्वत्तोधिकतरो रामो भक्तो यं वानराधिपः ५४ रामकार्यार्थमनिशं जागर्ति न तु
विस्मृतः आगताः परितः पश्य वानराः कोटिशः प्रभो ५५ गमिष्यंत्यचिरेणैव सीतायाः परिमार्ग
णम् साधयिष्यति सग्रीवो रामकार्यमशेषतः ५६ श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं सौमित्रिर्लज्जितोऽभवत्
सग्रीवोऽप्यर्घ्यपाद्याद्यैर्लक्ष्मणं संपूजयत् ५७ आलिंग्य प्राहरामस्य दासोऽहं ते न रक्षितः रामः
स्वतेजसा लोकानक्षणाद्धनैव जेष्यति ५८ सहायमात्रमेवाहं वानरैः सहितः प्रभो सौमित्रिरपि स
ग्रीवं प्राह किंचिन्मयोदितम् ५९ तस्मै त्वमस्व महाभाग प्रणयाद्भाषितं मया गच्छामो घैव सग्रीव
रामस्तिष्ठति कानने ६० एका एवातिदुःखार्तो जानकी विरहात् प्रभुः तथेति रथमारुढ्य लक्ष्मणो
न समन्वितः ६१ वानरैः सहितो राजाराममेवान्वपद्यत् ६२ भेरीमृदंगैर्बहुः कक्षवानरैः श्वेतातपत्रैर्व्यजनै
श्चाशोभितः नीलांगदाघैर्हनुमत्प्रधानैः सभावृत्तोरघवमभ्यगाद्धरिः ६३ इति श्री पंचमः सर्गः ५
श्रीम उवाच हृत्स्वामं समासीनं गह्वरि शिलातले चैलाजिनधरं श्यामं जटामौलिविराजितं
१ विशालनयनं शांतस्मितचारुमुखं बभूव सीता विरहसंतप्तं पश्यंतं मृगपक्षिणाः २ रथादुरात्स
मुत्पत्य वेगात् सग्रीवलक्ष्मणौ रामस्य पादयोरग्रं पेत्तुर्भक्तिसंयुतौ रामः सग्रीवमालिंग्य हृत्स्वामा
मयमंतिके स्थापयित्वा यथा न्यायं पूजयामास धर्मवित् ४ ततो ब्रवीद्रघुश्रेष्ठं सग्रीवो भक्तिन प्रथीः
देवपश्य समायांती वानराणां महाचमूम् ५ सर्गः ५ दृष्ट्वेति चैलं च जीर्णं वासोजिनं च १ स्मितेन चारुसंदरं

मुखं बभूव २ ३ अनामयमारोग्यं अंतिके स्वसमीपे ४ ५

कुलाचलाहिमालयादयःसप्तपर्वताः ६ ७ अमितबलाइतिच्छेदः ८ ९ १० ११ कोटिभल्लुकचंदपःकोटीतिचंदविशेषः

कुलाचलादिसंभूतायेरुमंदरसंनिभाः नानाद्वीपसरिच्छैलवासिनःपर्वतोपमाः ६ असंख्याताःसमा
यातिहरयःकामरूपिणः सर्वदेवांशसंभूताःसर्वयुद्धविशारदाः ७ अत्रकेचिद्गजबलाःकेचिद्दश
गजोपमाः गजायुतबलाःकेचिदन्येऽमितबलाःप्रभो ८ केचिदंजनकूटाभाःकेचित्कनकसंनिभाः
केचिद्भक्तान्तवदनादीर्घवालास्तथापरं ९ शब्दस्पटिकसंकाशाःकेचिद्राक्षससंनिभाः गर्जेतःपरि-
तोयांतिवानरायुद्धकाक्षिणः १० त्वदाज्ञाकारिणःसर्वफलमूलाशनाःप्रभो भ्रक्षणाणामधिपोवी
रोजांबवान्नामबुद्धिमान् ११ एषमेमंत्रिणांश्रेष्ठःकोटिभल्लुकचंदपः हनुमानेष्विरव्यातोमहास
त्वपराक्रमः १२ वायुपुत्रोतितेजस्वीमंत्रोबुद्धिमतावरः नलोनीलश्चगवयोगवाक्षोगंधमादनः १३ श
रभोमैन्दवश्चैवगजःपुनसरावच बलीसुरबोदधिसुरवःसुषेणस्तारएवच १४ केसरीचमहासत्वःपि
ताहनुमतोबली एतेमेयूथपारामप्राधान्येनमयोदिताः १५ महात्मानोमहावीर्याःशत्रुतुल्यपरा
क्रमाः एतेप्रत्येकतःकोटिकोटिवानरयूथपाः १६ तवाज्ञाकारिणःसर्वेसर्वदेवांशसंभवाः एषवा
ल्लिखतःश्रीमानेगदोनामविश्रुतः १७ बालितुल्यबलोवीरोराक्षसानोबलांतकः एतेचान्येचबहव
स्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः १८ योद्धारःपर्वताग्रैश्चनिपुणाःशत्रुधातने आज्ञापयर्घुःश्रेष्ठसर्वतैव
शवर्तिनः १९ रामःसूग्रीवमालिङ्ग्यहर्षपूणाश्चिलोचनः प्राहसुग्रीवजानासिसर्वलंकार्यगौरव
म् २० मार्गणार्थं हिजानक्यानिपुणंयदिरोचते श्रुत्वारामस्यवचनंसूग्रीवःप्रीतमानसः २१
प्रेषयामासबलिनोवानरान्वानरर्षभः दिक्षुसर्वासुविविधान्वानरान्प्रेष्यसत्वरम् २२ श्रीरामाय-

णे १२ १३ १४ १५ प्रत्येकतः सार्वविभक्तिकस्तसिः एकैकइत्यर्थः १६ १७ १८ १९ कार्यगौरवंजानासिप्र
तोयस्योदिशियेयोग्यास्तांस्तत्रनिपुणेत्यर्थः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ श्रीरामा-

अत्यर्थमतिशयेन महाबलान्नज्ञात्वा प्रयत्नेन तानेव प्रेषयामासेत्यन्वयः तानेवाह सुवराजमिति २३ २४ मच्छासनपुरःसराः
मच्छासनपुरः सरमप्रेयेषां तादृशाः अनेन मच्छासनं न विस्मर्तव्यमिति सूचितम् २५ प्राणांतिकं प्राणांतसंबन्धिनं तत्संपादकमि
तियावत् अध्यात्मादित्वादञ्च २६ श्रीरामेन त्वा तत्पार्श्वे उपविवेशेत्यन्वयः २७ मेममांगुलीयकं गृहाणेति शेषः हिः पादपूरणे २८

दक्षिणां दिशमत्यर्थं प्रयत्नेन महाबलान् सुवराजं जाववंते हनूमंतं महाबलम् २३ नलं स्रवेणं शरभं
मैंदं द्विदमेव च प्रेषयामास सग्रीवो वचनं चेदमब्रवीत् २४ विचिन्तु प्रयत्नेन भवंतो जानकीश भाम्
मासादवकिं निवर्तयं मच्छासनपुरःसराः २५ सीताम दृष्ट्वा यदि वो मासादूर्ध्वं दिनं भवेत् तदा प्राणांतिकं
दंडं मत्तः प्राप्स्यथ वानराः २६ इति प्रस्थाप्य सग्रीवो वानरान् भीमविक्रमान् रामस्य पार्श्वे श्रीरामेन त्वा
चोपविवेश सः २७ गच्छंतं मारुतिं दृष्ट्वा रामो वचनमब्रवीत् अभिज्ञानार्थमेतच्चोत्संगुलीयकमुत्तमं
२८ मन्नामाक्षरसंयुक्तं सीतायै दीयतां रहः अस्मिन् कार्ये प्रमाणं हित्व मेव कपिसत्तम जानामि स-
त्वं ते सर्वे गच्छ पंथाः शरभस्तव २९ एवं कपीनां राज्ञा ते विस्मृष्टाः परिमार्गणे सीताया अंगदमस्वावभ्र
मुस्तत्र तत्र ह ३० अमंतो बिभ्र्य गहनैर्ददृशुः पर्वतोपमम् राक्षसं भीषणाकारं भक्षयंतं मृगाजान् ३१
रावणो यमिति ज्ञात्वा केचिद्दानरपुंगवाः जघ्नुः किल किलाशब्दं मुचंतो मुष्टिभिः क्षणान् ३२ नायं रा-
वण इत्थं काययुरन्यन्महद्गुणम् तृषार्त्ताः सलिलं तत्र नाविंदन् हरिपुंगवाः ३३ विप्रमंतो महारण्येश
ष्ककंठोष्ठतालुकाः ददृशुर्गह्वरतत्र तृणागुल्मावृतं महत् ३४ आद्रपक्षान् क्रौंचं हंसान् निस्तृतान्ददृशुः
स्ततः अत्रास्ते सलिलचूतं प्रविशामो महागुहाम् ३५ इत्थं काहनुमानये प्रविवेश तमन्वयुः सर्वपर
स्परं धृत्वा बाहून् बाहुभिरुत्सुकाः ३६ ननु अंगदादीन् बिहाय मत्स्यमेव किमर्थं दीयते तत्राह अस्मिन्निति सत्वं बलं बुद्धिं च २९

परिमार्गणे तन्निमित्तमित्यर्थः ३० ३१ किल किलाशब्दं मुचंतो मुष्टिभिः क्षणान् जघ्नुः राक्षसमिति शेषः ३२ नायमिति स्तुतकरवधत्वादिति भावः ३३
शष्ककंठोष्ठतालुकं येषां ते ३४ तत्र गह्वरात् ३५ उत्सुकाः जलविषयो लंघावन्त इत्यर्थः परस्परं बाहुभिर्बाहुन धृत्वा सर्वे हनूमंतमन्वयुः अत्यधिकारादेवंकर
णं ३६

महदूरं बहुदूरमित्यर्थः मणिनिभतोयान्मणितुल्यनिर्मलजलान्कल्पद्रुमोपमानिति उत्तरान्वयि ३७ मधुद्रोणसमन्वितान्द्रोणप
रिमिति मधुयुक्तान्द्रोणान्गृहाणि अर्थर्चीदि ३८ अतएव विस्मितालब्धार्थः ३९ योगमास्थितां चित्तवृत्तिनिरोधजसिद्धिं प्राप्तां

अंधकारे महदूरं गत्वा पश्यन्कपीश्वराः जलाशयाच्च मणिनिभतोयान्कल्पद्रुमोपमान् ३७ वृक्षान्कफ
लैर्नम्रान्मधुद्रोणसमन्वितान् गृहान्सर्वगुणोपेतान्मणिवस्त्रादिपूरितान् ३८ दिव्यमस्त्रान्सहिता
न्मानुषैः परिवर्जितान् विस्मितास्तत्र भवने दिव्ये कनकविष्टरे ३९ प्रभयादीप्यमानां तु ददृशुः स्त्रिय
मेकलां ध्यायंतीं चैरवसनां योगिनीं योगमास्थिताम् ४० प्रणोमुस्तां महाभागां भक्त्या प्रीत्या च वा
नराः दृष्ट्वा तान् वानरा न्देवी प्राह यूयं किमागताः ४१ कुतो वा कस्य दूता वामत्स्थानं किं प्रधर्षय तच्छु
त्वा हनुमानाह शरणं वक्ष्यामि देविते ४२ अयोध्याधिपतिः श्रीमान् राजा दशरथः प्रभः तस्य पुत्रो म
हाभागो ज्येष्ठो राम इति श्रुतः ४३ पितुराज्ञां पुरस्कृत्य सभार्यः सात्तुजो वनम् गतस्तत्र हताभार्यात्
स्य साध्वी दुरात्मना ४४ रावणेन ततो रामः सुग्रीवं सात्तुजो ययौ सग्रीवो मित्रभावेन रामस्य प्रिय
वल्लभा ४५ सुगयध्वमिति प्राह ततो वयम् आगताः ततो वनं विचिन्तं तो जानकीं जलकां सिंहाः ४६
प्रविष्टा गच्छं रंधोरं देवा दत्र समागताः त्वं वा किमर्थं मन्त्रासिका वा त्वं वदतः शम्भो ४७ योगिनी च त
था दृष्ट्वा वानरान् प्राह हृष्टधीः यथेष्टं फलमूलाचिजगद्ध्यापीत्वा सुतं पयः ४८ आगच्छ ततो वक्ष्ये म
म वृत्तांतमादितः तथेति मुक्त्वा पीत्वा च हृष्टास्ते सर्व वानराः ४९ देव्याः समीपं गत्वा ते बल्यांजलिपुराः
स्थिताः ततः प्राह हनुमंतं योगिनी दिव्यदर्शना ५० हे मानामपुरा दिव्यरूपिणी विश्वकर्मणाः पुत्री महेशं
नृत्येन तोषयामास मामिनी ५१ तुष्टो महेशः प्रददाविदं दिव्यपुरं महत् अत्र स्थिता सा रुदती वर्षाणाम
युताकतम् ५२ ४० भक्तिर्भीतिर्योगिनी विषये किं किमर्थमागताः ४१ कुत आगता इति शेषः मत्स्थानं किं प्रधर्षय किमिति

बलात्प्रविष्टाः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ तथा दृष्ट्वा कृतदूतान् दृष्ट्वा ४८ ४९ ५० ५१ प्रददौ हेमाद्या इति शेषः ५२

दिव्यगंधर्वोदिव्यारव्योगंधर्वस्तस्यकन्या ५३ साहेमा ४४ ५५ तान्वानरानरामंगलत्वात्समीपंगत्वास्तुत्वार्थाद्राममेव ५६ यातासिलुदिरु
पंडितःपूर्वेक्तहेमानियोगात् अस्मादेशाच्च ५७ वेगात्वेगादिवक्षणेनैवेत्यर्थः पूर्वेस्थितंवनंगताः ५८ ५९ रोमांचिततनूरुहाजातरो-
मांचिततनूरुहा ६० ६१ मायायाः परतः स्थितं तदनधीनं ६२ विवर्तोपदानतयांतर्योमितयाचसर्वभूतानांबहिरंतरवस्थितमपितैरल-
क्ष्यं जवनिकानदानांवेषग्रहणस्थानावरणंपटनिर्मितं तदाश्च तत्र प्रविष्टास्तया छन्ना भवन्ति तद्द्योगमायया त्वं छन्नोक्तः कृतः सन्-

तस्याअहंसरवीविष्णुतत्परामोक्षकांसिणी नाम्नास्वयंप्रभादिव्यगंधर्वतनयापुरा ५३ गच्छंतीब्रह्मलो-
कंसामामाहेदंतपश्वर अत्रैवनिवसंतीत्वंसर्वप्राणिविवर्जिते ५४ त्रेतायुगेदाशरथिभूत्वानारायणो
व्ययः भूभारहरणार्थायविचरिष्यतिकानने ५५ मार्गतोवानरास्तस्यभार्यामायांतितेगुहाम् पूजयि-
त्वाथतानात्वारामंस्तत्वाप्रयत्नतः ५६ यातासिभवनेविष्णोर्योगिगम्यंसनातनम् इतोहंगंतुमिच्छामि
रामेन्द्रंस्वरान्विता ५७ यूयंपिदधमसीणिगमिष्यथबहिर्गुहाम् तथैवचक्रुस्तेवेगाद्गताःपूर्वेस्थितं व-
नम् ५८ सापित्यक्तागुहोशीघ्रंययौराघवसन्निधिं तत्ररामंससृग्मीवंलक्ष्मणंचददर्शह ५९ कृत्वाप्र-
दक्षिणंरामंप्रणाम्यबहुशःसुधीः आहगद्गद्यावाचारोमांचिततनूरुहा ६० दासंतिवाहेराजेंद्रदर्शनार्थमि-
हागता बहुवर्षसहस्राणितसंमैदुश्चरंतपः ६१ गुहायांदर्शनार्थंतेफलितंमेघतत्तपः अद्यहित्वांनमस्या-
मिमायायाःपरतःस्थितम् ६२ सर्वभूतेषुचालक्ष्यंबहिरंतरवस्थितम् योगमायाजवनिकाच्छन्नोमानुष-
विग्रहः ६३ नलक्षसेज्ञानदृशांशैर्लक्ष्यइवस्वरूपकृ महाभागवतानांत्वंभक्तियोगविधित्सया ६४ अवती-
र्णोसिभगवन्कथंजानामितामसी लोकोजानातुयःकश्चित्तव तत्वंरघूत्तम ६५ अज्ञानदृशांतैरित्यर्थः ६३ नल-

क्ष्यसेरूपधकृततद्रामादिरूपधकृशैर्लक्ष्योनदइवसयदारामादिवेवंकृत्वारामाद्यत्तुकरणंकरेति तदारामइत्येवगृह्यतेननुपूर्वदृष्टोपितद्रूपेणत-
द् ६४ भागवतानांभागवद्वक्ताच्छावतांएवंभूतेरूपेभक्तिरूपोयोगस्तद्वांछयात्वमवतीर्णोसितादृशांत्वांस्त्रीशरीरत्वात् तामसीअहंकथं
जानामि अथयोग्यतासत्त्वोपितज्ञानापेक्षामेनास्तीत्याह लोकइतितवतत्वंचिदानंदादिरूपम् ६५ अयोध्यावासीश्रीसीतारामाभ्यांन-

स्वापेक्ष्यमर्थमाहममैतदिति मोक्षदर्शनं मोक्षोपायदर्शकं पादयुगलं तेन यादृशं अतो न्याकां सामेनास्तीत्यर्थः ६६ तदेव विशिनष्टि अद-
र्शनमिति भवार्णानां भवार्णवानामित्यर्थः वर्णलोपः सन्मार्गस्तत्त्वज्ञानोपायः धनादिगर्भगर्वितोजनः अकिंचनानां त्यक्तसर्वविषया-
णां धनभूतंदरिद्रस्य धनमिवेच्छाविषयत्वां अभिधातुं वार्तालापं कर्तुं च नार्हति तथापि सौमीति शेषः ६७ निवृत्तोग्रणमार्गः प्रवृत्तिमार्गस्त्व-
यः संसारः स्वतएव यस्मात्तस्यै ६८ स्वात्मन्येव विद्वानंदरूपेऽभिरमते तस्यै अतएव निर्गुणाय गगणां विषयाणामपि विवर्तोपादान-
त्वात्तदात्मने कालरूपिणं तेन सर्वसंहर्तृत्वं ईशानत्वेन जगत्प्रवृत्तत्वात् कलेऽस्ते सर्वस्व इत्यादेव न स्यादिति मध्यांतवर्जितत्वं मध्यस्याद्यं

ममैतदेवरूपं ते सदा भातुं हृदा लये रामते पादयुगलं दर्शितं मोक्षदर्शनम् ६६ अदर्शनं भवार्णानां सन्मा-
र्गपरिदर्शनम् धनपुत्रकलत्रादिविभूतिपरिदर्पितः अकिंचन धनं त्वाद्यनाभिधातुं जनोर्हति नि-
वृत्तोग्रणमार्गाय नि किंचन धनायते ६८ नमः स्वात्माभिरामाय निर्गुणाय गगणात्मने कालरूपिण-
मीशानमादिमध्यांतवर्जितम् ६९ समंचरंतं सर्वत्र मन्येत्वां पुरुषं परम् देवते चेष्टितं कश्चिन्न वेदन्
विडंबनं ७० न ते स्तिकाश्चिद्रूपितो दृष्टो वा पर एव च तन्मायापि हितात्मानस्त्वां पश्यंति तथा विधम् ७१
अजस्याकर्तुरीशस्य देवतिर्यङ्गुरादिषु जन्मकर्मादिकं यद्यत्तदत्यंतविडंबनम् ७२ त्वामाहुरक्षरं जातं क-
थाश्रवणसिद्धये केचित्कोसलराजस्य तपसःफलसिद्धये ७३

तसापेक्षत्वात्तस्याप्यभावः ६९ समंचरंतं अंत

र्यामितयेत्यर्थः नृविडंबनं मनुष्यव्यवहारानुकरणरूपं अनुकरणमेतदितिकश्चिन्नवेद ७० समत्वादेवाहनते इत्यादि परोभिन्नः सर्वस्व-
पत्वात्तवेति भावः यद्वा दयितं दृष्ट्याप्यां पर उदासीनः तथा विधं शत्रुमित्रोदासीनवन्तं यथा रावणः शत्रुर्विभीषणो मित्रं अन्ये उदासीना इति
७१ अजस्य सर्वकारणात्वात्सकारणाहीनस्य अकर्तुः कर्तृत्वादि धर्महीनस्य अपरिणामित्वादिति भावः ईशस्य संनिधानमात्रेण सर्व-
नियंतुः तिर्यङ्गुरादिषु तिर्यचो मत्स्यादयः तेषु मनुष्येषु च यज्जन्मकर्मादितदत्यंतविडंबनं अनुकरणं तत्तज्जातेरिति शेषः ननु वास्तव-
मिति भावः ७१७१ तत्र प्रकृतावतारप्रयोजनमाह त्वामिति अक्षरमपि लोकानां स्वकथाश्रवणसिद्धिप्राप्तये जातमाहुः केचित्कोसलराज-
स्य ७३

ब्रह्मणा प्रार्थितो नररूपेण जात इत्यन्वयः ७४ आद्यप्रयोजनस्यैव मुख्यत्वं प्रतिपादयितुं तच्छ्रवणादिजोसिद्धिमाह शरणं वतीत्यादिना
 ७५ पश्यंतीति तत्त्वसादाजं पश्यंतीत्यन्वयः तत्सादाजदर्शनमेव तच्छ्रवणाजामख्यासिद्धिरित्यर्थः तत्सादाजशब्देन मुख्यं चिदानं
 दात्मकम् तत्स्वरूपमेव विवक्षितमित्याह त्वन्मायेति त्वन्मायागणैः सत्वरजस्तमोभिर्बद्धा येहमः अहंकारविशिष्टास्तेभ्यो व्यतिरिक्तं
 होषास्य ह्येकगणानामाश्रयं प्रवर्तकं यद्रूपं तद्दर्शनमेव तज्जन्यासिद्धिरित्यर्थः ७६ अविषयं वाङ्मनोविषयं त्वंस्तोतुं न कथं जानीयां प्रवृत्तामि

कौसल्यया प्रार्थ्यमनं जातमाहुः परेजनाः दुष्टराक्षसभूभारहरणा प्रार्थितो विष्णुः ७४ ब्रह्मणानर
 रूपेण जातो यमिति केचन शरणं तिगायंति च ये कथास्ते रघुनन्दन ७५ पश्यंति तव पादाब्जं भवा
 ण विस्तारणं त्वन्मायागणचक्राहं व्यतिरिक्तं गणाश्रयम् ७६ कथं त्वं देव जानीयांस्तोतुं वा विषयं
 विष्णुम् नमस्यामि रघुश्रेष्ठे वाणासनशरान्वितम् लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा सुग्रीवादिभिरन्वितम् ७७ ए
 वं स्तुतोरघुः श्रेष्ठः प्रसन्नः प्रणताय हत उवाच योगिनां भक्तां किं ते मनसि कोक्षितम् ७८ सा प्राह राघवं भ
 क्त्या भक्तिं ते भक्तवत्सल यत्र कुत्रापि जाताया निश्चला देहि मे प्रभो ७९ त्वद्रूपेण सदा संगो भूयाच्चे प्राकृ
 तेषु न जिहामे राम रामेति भक्त्या वदतु सर्वदा ८० मानसं श्यामलं रूपं सीतालक्ष्मणसंयुतम् धनु
 र्बाणधरं पीतवाससं मकुटोज्ज्वलम् ८१ अंगदैर्नूपुरैर्मुक्ताहारैः कौस्तुभकुण्डलैः भ्रातं स्मरतु मे राम व
 रं नान्यं वृणो प्रभो ८२ श्रीराम उवाच भवत्वेवं महाभागे गच्छ त्वं वदरीवनम् तत्रैव मां स्मरंतीत्यं त्य
 त्केदं भूतपंचकम् ८३ मामेव परमात्मानमचिरात्प्रतिपद्यसे श्रुत्वा रघून्तमवचोभूतसारकल्यंगत्वात्
 देववदरीतरुखंडजम् तीर्थं तदारघुपतिं मनसा स्मरंतीत्यत्का कलं वरमवाप परंपदसा ८४ इति श्री

वेद्यं तज्ज्ञानं दुर्लभमेव स्तोतुमापि न सामर्थ्यमिति भावः एवंच स्तुतेरशक्यत्वात्केवलं प्रणाममेव करोमीत्याह नमस्यामीति ७७ यसन्नः सच प्रणतानामघ
 स्य पापस्य हर्ता ७८ निश्चलां भक्तिं देहीत्यन्वयः ७९ प्राकृतेषु त्वद्रूपेण सदा संगो भूयाच्चे प्राकृ
 तेषु न जिहामे राम रामेति भक्त्या वदतु सर्वदा ८० मानसं श्यामलं रूपं सीतालक्ष्मणसंयुतम् धनु
 र्बाणधरं पीतवाससं मकुटोज्ज्वलम् ८१ अंगदैर्नूपुरैर्मुक्ताहारैः कौस्तुभकुण्डलैः भ्रातं स्मरतु मे राम व
 रं नान्यं वृणो प्रभो ८२ श्रीराम उवाच भवत्वेवं महाभागे गच्छ त्वं वदरीवनम् तत्रैव मां स्मरंतीत्यं त्य
 त्केदं भूतपंचकम् ८३ मामेव परमात्मानमचिरात्प्रतिपद्यसे श्रुत्वा रघून्तमवचोभूतसारकल्यंगत्वात्
 देववदरीतरुखंडजम् तीर्थं तदारघुपतिं मनसा स्मरंतीत्यत्का कलं वरमवाप परंपदसा ८४ इति श्री

इति श्रीमत्संसेनौकिंकिंधाकांडेषष्ठः सर्गः ६ अथ तत्रेति विस्मृत्यंतः सीतालाभाभावादिति शेषः सीतामार्गणेन तत्र प्राप्तकेशेन कर्षिताः कृशा
 त्वंप्राप्ताः १ मासौ गतः स ग्रीवाज्ञप्तकालादधिकः कालो गत इत्यर्थः २ राजशासनं मासोतः सीतान्वेषणरूपम् ३ मिषात्तरामकार्यकरणरू
 पात् ४ तदेवाह इदानीमिति ५ नन्वेवमकृत्यं त्वद्वधरूपं स ग्रीवः कथं कुर्यात्तत्राह मातृकल्याणमिति ज्येष्ठपुत्रात्पत्नीत्वात् तस्य कार्यविचा
 रणेनेति भावः क्षोभोक्तिर्बालभावेन मृते भर्तुरत्रैव णिक्यतिरिक्तस्त्रिया अन्योपगमस्यादूषणात् ६ येन केनापि उद्ध्वंशनादिप्रकारेण ७ ८

इति श्री० किंकिंधाकांडेषष्ठः सर्गः ६ श्रीमहादेव उवाच अथ तत्र समासीना वृक्षखंडेषु वानराः चिं
 तयंतो विमुह्यंतः सीतामार्गणकर्षिताः १ तत्रोवाचांगदः कांश्चिद्वा नरान्वा नरर्षभः त्रयतांगहरे २
 स्माकं मासौ नूतंगतोऽभवत् २ सीतानाधिगतास्माभिर्न कृतं राजशासनं यदि गच्छाम किंकिंधां स ग्री
 वोऽस्मान् हनिष्यति ३ विशेषतः शत्रुसूतं मां मिषान्निहनिष्यति मयितस्य कुतः प्रीतिरहं रामेणारक्षि
 तः ४ इदानीं रामकार्ये मे न कृतं तन्निषेधं भवेत् तस्य मद्भननेन नूतं स ग्रीवस्य दुरात्मनः ५ मातृकल्याणपुत्रात्
 भार्यापापात्मानुभवत्यसौ न गच्छेयमनः पार्श्वतस्तस्य वानरपुंगवाः ६ त्यस्यामि जीवितं चात्र येन केना
 पिमृत्कना इत्यश्रुनयनं केचिद्दृष्ट्वा वानरपुंगवाः ७ व्यथिताः साश्च नयनाय कवराजमथाब्रुवन् ८ किम
 र्थं तव शोको वयं ते प्राणरक्षकाः भवामो निवसामो व्रगहायां भयवर्जिताः ९ सर्वसौभाग्यसहितं पु
 रंदेवपुरोपममं शनैः परस्परं वाक्यं वदतां मारुतात्मजः १० श्रुत्वांगदं समालिङ्ग्य प्रोवाच नयकोविदः
 विचार्यते किमर्थं ते दुर्विचारो न युज्यते ११ राज्ञोऽत्यंतप्रियस्त्वं हितारापुत्रोऽतिबलुभः रामस्य त्व
 क्ष्मणात्प्रीतिस्त्वयि नित्यं प्रवर्द्धते १२

वयं ते प्राणरक्षका भवामः तदुपायमाहुः अत्र गहायां वसाम इति ९ शनैः परस्परं मे वदतां वाक्यं श्रुत्वा इत्यन्वयः १० किम
 र्थं विचार्यते स ग्रीवतो वधादिकमिति शेषः अथ मितरवानरोक्तो दुर्विचारो गहावासरूपस्तु सर्वथानयुज्यते ११ तत्र स ग्रीवतो
 भयं वारयति राज इति तारापुत्र इत्यनेन तारायामतिप्रीतेस्त्वयि न तथा व्यवहारसंभावनापीति भावः रामादपि न भयमित्याह रामस्येति १२

सीतालाभोऽपिमायेवेत्याह अहमिति अतोहेवत्सान्यंविचारंविचारय १३ वानरीयांगहावासोक्तिंदूषयतिगृहेतिनिर्भेद्योऽपेद्यः
तदेतत् अयुक्तमितिशेषः यतो जगत्त्रयेरामबाणानामभेद्यं किं न किमपीत्यर्थः तेनात्रवासेमहद्रामभयमितिभावः १४ यदेतैर्वानरैः
रुक्तं वयंतेप्राणरक्षका इति तदपिमिथ्येत्याह येत्वामिति १५ १६ १७ रसोगणविनाशनेतन्निमित्तंप्रार्थिता इत्यन्वयः मायामा

अतो नराघवाद्गीतिस्तवराज्ञोविशेषतः अहंतवहितेसक्तोवत्सान्यंविचारय १३ गृहावासश्चनिर्भे-
द्यइत्युक्तंवानरैस्तयत् तदेतद्रामबाणानामभेद्यं किंजगत्त्रये १४ येत्वांदुर्बोधयंत्येतेवानरावान-
रर्षभ पुत्रदारादिकंत्यत्काकथंस्थास्यंतितेत्यया १५ अन्यद्गृह्यतमंवक्ष्येरहस्यंशरणमेकत १६
सीताभगवतीमायाजनसंमोहकारिणी लक्ष्मणोभक्तनाधारः साक्षाच्छेषः फणीश्वरः १७ ब्रह्मा-
णाप्रार्थिताः सर्वैरसोगणविनाशने मायामानुषभावेनजातालोकैकरक्षकाः १८ वयंचपार्षदाः
सर्वेविष्णोर्वैकुण्ठवासिनः मनुष्यभावमापन्नेस्वच्छयापरमात्मनि १९ वयंवानररूपेणजातास्त-
स्यैवमायया वयंतुतपसापूर्वमारुध्यजगतांपतिं २० तेनैवानुगृहीतास्मः पार्षदत्वमपागताः इ-
दानीमपितस्यैवसेवांकुलैवमायया २१ पुनर्वैकुण्ठमासाद्यस्मरंस्थास्यामहेवयं इत्यंगदमथाश्वा-
स्यगताविंध्यंमहाचलं २२ विचिन्वंतोयशानकैर्जनिर्कीदक्षिणांबुधेः तीरेमहेंद्रारव्यगिरेःपवित्रंपा-
दमायकः २३ दृष्ट्वासमुद्रंदुःपारमगाधंभयवर्द्धनं वानराभयसंत्रस्ताः किंकुर्मइतिवादिनः २४ निषे-
दुरुदधेस्तीरेसर्वेचिंतासमन्विताः मंत्रयामास्मरन्त्योन्यमंगदाद्यामहाबलाः २५ अमतामेवनोमा-
सोगतोत्रैवगुहांतरे नदृष्टोरावणोवाद्यसीतावाजनकात्मजा २६ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमोनमः

नुषभावेनेतिनतेषांवास्तवंमनुष्यत्वंकिंतुमाययैवेतिभावः १८ १९ नत्वेवंवानररूपमस्माकं किमर्थं तत्राह तस्यैवमाययेति २०
२१ २२ दक्षिणांबुधेस्तीरेमहेंद्रारव्यगिरेःपादंप्रत्यंतपर्वतमाययुरित्यन्वयः २३ भयवर्द्धनं दर्शनमात्रेणभयवृद्धिकरं किंकुर्मइतिवादिनः
वदनशीलाः संतः उदधेस्तीरेनिषे दुरथमंत्रयामास्मरित्यन्वयः २४ २५ गुहांतरेगुहामध्येवाशब्दावप्यर्थो २६ श्रीसीतारामाभ्यां०

सुग्रीववधतः सुग्रीवात्प्राप्यमानवधतः प्रायोपवेशनं तत्प्राप्त्युपायाभावे तु शनैर्नमरणसंकल्पः २७ उपाविवेशरित्यत्र गुणार्थः २८
२९ बहुः विपुलो बहु संख्यश्च ३० ३१ किंचित्किंचिदपीत्यर्थः हरीश्वरा इत्यंगदहनुमदादीनसंबोधेतरवानरवाक्यं ३२ सायं

सुग्रीवस्तीक्ष्णदंडोऽस्मान्निहंत्येव न संशयः सुग्रीववधतोऽस्माकं श्रेयः प्रायोपवेशनम् २७ इति निश्चि-
त्यतत्रैव दर्शनास्तीर्य सर्वतः उपाविवेशस्ते सर्वे मरणोक्तनिश्चयाः २८ एतस्मिन् नंतरे तत्र महेंद्रा-
द्विगृहान्तरात् निर्गत्य शनैर्गंगाद्वयः पर्वतसन्निभः २९ दृष्ट्वा प्रायोपवेशनस्थितान्वानरपुंग-
वान् उवाच शकैर्गृध्रः प्राप्तो भक्षो धर्मैर्बहुः ३० एकैकशः क्रमात्सर्वान् भक्षयामि दिने दिने श्रुत्वा
तद्गृध्रवचनं वानरा भीतमानसाः ३१ प्रक्षयिष्यति नः सर्वानसौ गृध्रो न संशयः रामकार्ये च नास्मा-
भिः कृतं किंचिद् हरीश्वराः ३२ सुग्रीवस्यापि च हितं न कृतं स्वात्मनामपि वृथानेन वधं प्राप्ताग-
च्छामो यमसादनम् ३३ अहो जरा कर्धर्मत्सारामस्यार्थे मृतः सुधीः मोक्षं प्रापदुरावापं योगिना
मप्यरिंदमः ३४ संपातिस्तदा वाक्यं श्रुत्वा वानरप्रापितम् केवायूयं मम भ्रातुः कर्णपीयूषसं-
निभम् ३५ जरायुरिति नामाद्यव्याहारतः परस्परं उच्यतां वो मयि मा भूत्तः पुवगसत्तमोः ३६
तस्मवाचांगदः श्रीमानुत्थितो गृध्रसंनिधौ रामो दाशरथिः श्रीमान् लक्ष्मणेन समन्वितः ३७ सीत-
याभार्यया सा ह्येव च चारमहावने तस्य सीता लब्धता सा धीरावणेन दुरात्मना ३८ मृगयां निर्गते
रामे लक्ष्मणे च लब्धता बलात् रामरामेति क्रोशंती श्रुत्वा गृध्रः प्रतापवान् ३९ जरा कर्धर्मपक्षीश्चै-
युद्धं कृत्वा सदारुणो रावणेन हतो वीरो राघवार्थे महाबलः ४०

वहितजानकीसमाचारोत्तरारामसंतोषरूपं आत्मनो हितं तथा सुग्रीवसंतोषरूपं अनेन गृध्रेण वृथा वधेनाशं प्राप्ताः प्रापिताः यमसादनं यमग्रहं ग-
च्छामः वर्तमानसामीप्ये लट् ३३ योगिनामपि दुरावापमित्यन्वयः दुराट् अवपूर्वादिप्रोक्तेः खलुपश्चाद्विधिषेवा ३४ कर्णपीयूषसन्निभं कर्णयोरमृत-
तुल्यमित्यर्थः जरायुरिति नामेत्यनेनान्वयः ३५ यूयं केतु उच्यतामित्यर्थः ३६ ३७ ३८ लक्ष्मणेन निर्गते इत्यनुकर्षः रामरामेति क्रोशंती लब्धतेत्यन्वयः श्रु-
त्वा तत्क्रोशं श्रुतेत्यर्थः ३९ ४०

४१ ४२ परिमार्गणे तन्निमित्तं विषयसप्तमीयं वानरवृन्दान् तदा क्तानस्मान् हनूमदाद्यपेक्षया बहुवचनम् ४३ गच्छरंगुहाभ्रमंत इत्य-
स्य स्थिता इति शेषः ४४ गतो मास इत्यस्यैवं भ्रमतामित्यादि ४५ ४६ ४७ नयध्वं मां जलांतिकमित्युक्त्या मृगपक्ष्यादीनामपि यथा

रामेण दग्धो रामस्य सायुज्यमगमत्सणात् रामः सग्रीवमासाद्य सरथं कृत्वाऽग्निसाक्षिकम् ४१
सग्रीवचोदितो हत्वा वालिनं स दुरासदम् राज्यं ददौ वानराणां सग्रीवाय महाबलः ४२ सग्रीवः प्रे-
षयामास सीतायाः परिमार्गणे अस्मान् वानरवृन्दान् चैव महासत्वान् महाबलः ४३ मासादवाङ्मुनिव-
र्तध्वं नो चेत्वाणान्हरामिवः इत्याज्ञप्ता भ्रमंतोऽस्मिन्वने गच्छरमध्यगाः ४४ गतो मासो न जानीमः
सीतां वारावणं च वा मर्तुं प्रायोपविष्टाः स्मृतीरेलवणवारिधेः ४५ यदि जानासि हे पक्षिन् सीतां कथ-
यनः शुभाम् अंगदस्य वचः श्रुत्वा संपाति हृष्टमानसः ४६ उवाच मत्प्रियो भ्राता जटायुः प्लवगेश्व-
राः बहुवर्षसहस्रांते भ्रातृवार्ता श्रुता मया ४७ वाक्सहायं करिष्येऽहं भवतां प्लवगेश्वराः भ्रातुः स-
लिलदानाय नयध्वं मां जलांतिकम् ४८ पश्चात्सर्वशोभं वक्ष्ये भवतां कार्यसिद्धये तथैति नित्युस्ते
तीरं समुद्रस्य विहंगमम् ४९ सोऽपि तत्सलिले स्नात्वा भ्रातुर्देवाजलांजलिम् ४९ पुनः स्वस्थान-
मासाद्य स्थितो नीतो हरीश्वरैः संपातिः कथयामास वानरान् परिहर्षयन् ५० लंका नाम नगरास्ते वि-
कूटगिरिमूर्धनि तत्राशोकवने सीताराक्षसीभिः सरक्षिता ५१ समुद्रमध्ये सालंकाशनयोज-
नदूरतः दृश्यते मे न संदेहः सीता च परिदृश्यते ५२ गृध्रत्वा दूरदृष्टिमेनात्र संशयितुं क्षमम् शत-
योजनं विस्तीर्णं समुद्रं यत्कलं ययेत् ५३ स एव जानकीं दृष्ट्वा पुनरायास्यति ध्रुवम् अहमेव दु-
रात्मानरावणं हंतुमुत्सहं ५४ ज्ञानंधर्माधिकारोऽस्तीति सूचयति ४८ तत्सलिले समुद्रस्य जले ४९ हरीश्वरैर्नीतिः

स्वस्थानं प्रापित इत्यर्थः ५० सरक्षितास्तीति शेषः ५१ समुद्रस्य मध्ये इत्यनेन चतुर्दिक्षु समुद्रपरिवर्तमेव वदोपमिति सूचितम् लं-
कामे मया दृश्यते सीता च दृश्यते ५२ तत्र हेतुमाह गृध्रत्वादिति नात्र संशयितुं क्षमम् अत्र संशयो न कार्य इत्यर्थः ५३ ५४

पक्षविवर्जितइत्यनेनबलातिशयेऽपिगमनशक्तिहीनत्वं सूचितम् ५५ ५६ इतिकिष्किंधाकांडेटी० सप्तमः सर्गः ७ १ पक्षहीन
त्वमस्यकुतइतिवानराणां जिज्ञासां ज्ञात्वा तदुत्तरमाह संपातिरिति पुराकृतं स्ववृत्तांतं स्वशब्द आत्मात्मीयो भयवार्त्ता स्वस्य स्व-
भ्रातुश्च वृत्तांतं तमेवाह अहमित्यादि रूढयोवनौ यौवनमभ्यं प्राप्तौ २ अतएव बलदर्पितौ ३ जटायुः प्रतापितः कनिष्ठत्वान्न न्यो

भ्रातृहंतारमेकार्का किंतु पक्षविवर्जितः यत्तद्व्यमति यत्नेन लंघितुं सरितां पतिम् ततो हंतारयुश्चेशो
रावणं राक्षसाधिपम् ५५ उल्लंघ्य सिंधुं शतयोजनाय तलं कांपविश्याथ विदेहकन्यकाम् दृष्ट्वा स
माभाष्य च वारिधिं पुनस्तर्तुं समर्थः कतमो विचार्यताम् ५६ इति श्रीमद० उमाम० किष्किंधाकांडेस
प्तमः सर्गः ७ श्रीमहादेव उ० अथ ते कौतुकाविष्टाः संपाति सर्ववानराः पप्रच्छुर्भगवन् ब्रूहि स्वमुदं
तं त्वमादितः १ संपातिः कथयामास स्ववृत्तांतं पुराकृतम् अहं पुरा जटायुश्च भ्रातरौ रूढयोवनौ
२ बलेन दर्पितावावां बलजिज्ञासया खगौ सूर्यमंडलपर्यंतं गंतुमुत्पतितौ मदात् ३ बहुयोजनसा-
हस्रं गतौ तत्र प्रतापितः जटायुस्तं परित्रातुं पक्षैराच्छाद्य मोहतः ४ स्थितोऽहं रश्मिभिर्दग्धपक्षोऽ
स्मिन्विध्यमूर्धनि पतितो दूरपतनान्मूर्छितोऽहं कपीश्वरः ५ दिनत्रयात्युनः प्राणसहितो दग्धपक्ष
कः देशं वा गिरिकूटान्वा न जाने भ्रातमानसः ६ शनैरुन्मील्य नयने दृष्ट्वा तत्राश्रमं शमम् शनैः
शनैराश्रमस्य समीपं गतवानहम् ७ चंद्रमानाममुनिरा दृष्ट्वा मां विस्मितो वदत् संपाते किमिदं
तेऽद्य विरूपं केन वाकृतम् ८ जानामित्वा महं पूर्वमत्यंतं बलवानसि दग्धो किमर्थं ते पक्षौ कथ्यतां
यदि मन्यसे ९ ततः स्वचेष्टितं सर्वं कथयित्वाऽतिदुःखितः अश्रुवंसु निशाईलं दह्येऽहं दाववन्हि
ना १०

हतस्तं परित्रातुं पक्षैराच्छाद्य स्थितोऽहं सूर्यरश्मिभिर्दग्धपक्षोऽत्र पतितो दूरपतनान्मूर्छित आसमिति शेषः ४
५ दिनत्रयात्तदुत्तरं पुनः प्राणसहितो दग्धपक्षको यतोऽतो भ्रातमानसो देशादीन् जाने ६ ७ अद्य ते इदं रूपं किं केन वा पूर्व
दृष्टं तदुत्तमं रूपं विरूपं कृतम् ८ पूर्वबलवानसीति वर्तमानसामीप्ये लट् ९ दाववन्हिना तत्तुल्यचित्तयेत्यर्थः १० ७

चिन्तामभिनयति कथमिति ११ तत्र देहस्य तन्मूलस्य च तत्त्वज्ञानं विना छेत्तुमशक्यं तथा भोगैकनाश्रयं दुःखमिति वक्तुमुपक्रमते दे-
हेति १२ ननु को सावहंपदार्थो यद्बुद्धिर्देहेतन्नाह अहंकार इति अविद्यायाजडत्वान्न संभवो सावपि जड इति भावः अविद्यासं-
भवत्वेऽपि संभवकालापरिच्छेदादनादिरित्युक्तः १३ तन्मायः पिंडो यथा वह्निना युक्तस्ततः पृथक् कर्तुमशक्यश्च तथाऽयमहंका-
रश्चित्त इत्यर्थः तेन चित्तादात्म्यापन्नाहंकारेण चेतनवान् चैतन्यवानिव १४ एवमात्मनश्चेतनस्य अहंकृतेर्बलान्न तत्संबन्धवत्त्वं
तत् अहं देह इति बुद्धिः तत्कृत एष संसारः सारवादिसाधकः कर्महारेति बोध्यम् १५ एवं निर्विकारस्यापि आत्मनोऽहंकारादिभि-

कथंधारयितुं शक्तो विपक्षो जीवितं प्रभा इत्युक्तोऽयमुनिर्वोक्ष्यमांदयार्द्रविलोचनः ११ शृणु वत्स
वचो मेघश्च लाकुरु यथेप्सितम् देहमूलमिदं दुःखं देहः कर्मसमुद्भवः १२ कर्मप्रवर्तते देहेऽहं बु-
द्ध्या पुरुषस्य हि अहंकारस्त्वनादिस्यादविद्यासंभवो जडः १३ चिच्छायया सदा युक्तस्तन्मायः पिं-
डवत्सदा तेन देहस्य तादात्म्याद्देहश्चेतनवान् भवेत् १४ देहोऽहमिति बुद्धिः स्यादात्मनोऽहंकृते
र्बलान्न तन्मूल एष संसारः सारवदुःखादिसाधकः १५ आत्मनो निर्विकारस्य मिथ्यानादात्म्यतः स-
दा देहोऽहं कर्मकर्ताऽहमितिसंकल्प्य सर्वदा १६ जीवः करोति कर्माणि तत्फलैर्बध्यते वशः ऊर्ध्वो
धोऽन्नमते नित्यं पापपुण्यात्मकः स्वयम् १७ कृतं मयाऽधिकं पुण्यं यज्ञदानादिनिश्चितम् स्वर्गं ग-
त्वा सारवं भोग्ये इति संकल्पवान् भवेत् १८ तथैवाध्यासतस्तत्र चिरं भुक्त्वा सारवं महत् क्षीणपु-
ण्यः पतत्यर्वाक् अनिच्छन् कर्मचोदितः १९ मिथ्यानादात्म्यात् यद्वा ततोऽतिरिक्तोऽपि कर्मकर्ताऽहमितिसंकल्प्य

पूर्वकं प्रायो देहोऽहमिति बुद्धिरेव सर्वस्य कस्यचित्प्राग्भावपुण्यवशात्तद्बुद्धिर्विलयेऽपि कर्मकर्तेति बुद्धिरस्त्येवेति भावः १६ क-
र्माणि करोति अहं करोमीति संकल्पादेवावशस्तत्फलैः सारवादिभिर्बध्यते अनेन यो नाहं कर्तेति भावयति तस्य नैव बन्ध इति
सूचितम् तद्बन्धप्रकारमाह ऊर्ध्वेति पुण्येनोर्ध्वपापेनाधोऽन्नमते इत्यर्थः १७ तदेव वृणोति कृतमिति इति संकल्पवान् भवेत् स्वर्ग-
तः सुखभोगी चेति शेषः १८ तथैवाध्यासतः अहं बहुपुण्यकर्तृत्यध्यासेन तत्र स्वर्गं अनिच्छन्नपि पततीति अवश इत्युक्तस्य विवरणम् १९

ततः पातपूर्वकं येन प्रकारेण गर्भेवासः तदुपपादयति पतित्वेति इंदोर्मंडले पतित्वा ततो नोहारैस्तत्किरणद्वारा भूसंबद्धैरेव संबद्धो
भूत्वा भूमौ पतति ततो ब्रीह्यादौ अनुशयित्वेन स्थित्वा चतुर्विधं भोज्यं भक्ष्यं भोज्यं लेह्यं चोष्यं नृपंतदन्यतमं भूत्वा पुरुषैर्भुज्य
ते ततो भोजनानंतरं रेतो भूत्वा स्थित इति शेषः ततस्तेन पुंसास्त्रो यो नोक्तः तु काले सिंचितः सिक्तः आर्षत्वात्साधुः २० २१ सिक्तः
सजीव एवेतद्दिनेन जरायुपरिवेष्टितं यो निरक्तेन संयुक्तं कललं कललारव्यपरिणामवद्भूत्वा रूढत्वं दाढ्यमाप्नुयात् जरायुर्गर्भिवे

पतित्वा मंडले चेंदोस्ततो नोहारसंयुतः भूमौ पतित्वा ब्रीह्यादौ तत्र स्थित्वा चिरं पुनः २० भूत्वा चतुर्वि
धं भोज्यं पुरुषैर्भुज्यते ततः रेतो भूत्वा पुनस्तेन क्रतौ स्त्री यो निरक्तेन संयुक्तं ज
रायुपरिवेष्टितम् दिनेनैकेन कललं भूत्वा रूढत्वमाप्नुयात् २२ तत्पुनः पंचरात्रेण बुद्बुदाकारता
मियात् सप्तरात्रेण तदपि मांसपेशित्वमाप्नुयात् २३ पक्षमात्रेण सापेशी रुधिरं परिप्लुता तस्या
एवांकुरोत्पत्तिः पंचविंशतिरात्रिषु २४ ग्रीवा शिरश्चस्कंधश्च पृष्ठवंशस्तथोदरम् पंचधांगानि चैव
कं जायंते मासतः क्रमात् २५ पाणिपादौ तथा पार्श्वः कटिर्जानुतथैव च मासद्वयात् प्रजायंते क्र
मेणैव न चान्यथा २६ त्रिभिर्मसैः प्रजायंते अंगानां संधयः क्रमात् सवर्गित्यः प्रजायंते क्रमा
न्मासचतुष्टये २७ नासा कणौ चिनेत्रे च जायंते पंचमासतः दंतपंक्तिर्नखा गुह्यं पंचमे जायते तथा
२८ अर्वाक्ष्णमासतश्छिद्रं कर्णयोर्भवति स्फुटम् पायुमेद्रमुपस्थं च नाभिश्चापि भवेन्नृणा
म् २९ सप्तमे मासि रोमाणि शिरः केशास्तथैव च विभक्ता वयवत्वं च सर्वं संपद्यतेः षष्ठे ३०

ष्टनम् २२ बुद्बुदाकारतां तदाकारपरिणामविशेषम् एवमग्रेऽपि २३ रुधिरं परिप्लुता भवतीति शेषः तस्या एव पेशीरूपपरि
णामस्यैव पंचविंशतिरात्रिषु गतास्त्विति शेषः समासाभावो नित्यत्वात् २४ अंकुरानेवाह ग्रीवेत्यादि पंचधांगानि पंचधां
गांकुराः मासतः मासेनेत्यर्थः क्रमात्प्रथमं ग्रीवेत्यादि क्रमेण २५ पाणीत्याद्यप्येवमेव २६ २७ पंचमासतः पंचमे मासि दंताद्यपि
पंचमे एव मासि २८ २९ विभक्ता वयवत्वं पृथक् ज्ञानविषया वयवत्वं एतद्दृश्यमाणं च गर्भोपनिषदि वैद्यकसंहितासु शारीरके च स्फुटं
विस्तरभायात्तन्नेह लिख्यते ३०

एवं एवरीत्या वर्धते इत्यन्वयः चैतन्यं प्राप्नोति तदभिव्यक्तिं प्राप्नोतीत्यर्थः ३१ नाप्नोति नाभिसूत्रं नालारव्यं मातूरसनाड्या
संबद्धं तदीयात्परं ध्रेण गर्भजठरं प्राप्तामातृशुक्लान्नसारतोगर्भगः पिंडो वर्धते अल्परं ध्रे प्राप्तामातृहारत्वेऽपि स्वकर्म तो न
प्रियेत न प्रियेत इत्यर्थः ३२ सर्वाणि जन्मानि तत्कृतानि कर्माणि च स्मृत्वा जठरानलयोगादति संतप्तः वचनमाह ३३ ना
नेति पुत्रादिसंबन्धमनुभूतवानिति संबन्धः ३४ तथा कुटुंबभरणा सत्त्या तन्मात्रा सत्त्या ननु धर्मा सत्त्या न्याया न्यायैर्धर्म्या धर्मैरुपायै

जठरे वर्धते गर्भः स्त्रिया एवं विहंगम पंचमेमासि चैतन्यं जीवः प्राप्नोति सर्वशः ३१ नाभिसूत्रात्प
रं ध्रेण मातृशुक्लान्नसारतः वर्धते गर्भगः पिंडो न प्रियेत स्वकर्मतः ३२ स्मृत्वा सर्वाणि जन्मानि पूर्व
कर्माणि सर्वशः जठरानलतप्तोऽयमिदं वचनमब्रवीत् ३३ नाना योनिसहस्रेषु जायमानो नुभूत
वान् पुत्रदारादिसंबन्धं कोटिशः पशुबन्धवान् ३४ कुटुंबभरणा सत्त्या न्याया न्यायैर्धर्मा नार्जन
म् कृतं नाकारवं विष्णा चिन्तां स्वप्नेऽपि दुर्भगः ३५ इदानीं तत्फलं भुंजे गर्भदुःखं महत्तरम् अशाश्व
तेशाश्वतवद्देहे तृष्णा समन्वितः ३६ अकार्याण्येव कृतवान्न कृतं हितमात्मनः इत्येवं बहुधा दुःख
मनुभूय स्वकर्मतः ३७ कदा निष्क्रमणं मे स्यात् गर्भान्निरयसन्निभात् इत ऊर्ध्वं नित्यमहं विष्णु मे
वानुपूजयेत् ३८ इत्यादि चिंतय जीवो योनियं प्रपीडितः जायमानोऽति दुःखेन नरकात्प्रातर्की
यथा ३९ पूतिव्रणान्निपतितः कुमिरेष इवापरः ततो बाल्यातिदुःखानि सर्वे एवं विभुंजते ४१

धर्मा नार्जनं कृतं मयेति शेषः तथा विष्णा चिन्तां स्वप्नेऽपि नाकरवमहं न कृतवानित्यर्थः ३५ तत्फलं भूतं गर्भदुःखं भुंजे इत्यन्वयः अ-
शाश्वते तमायः पतितजलविंदुवन्नश्वरे देहे शाश्वतवस्तुनावममेदं स्यादिति च्छाद्युक्तः ३६ न कृतमित्यस्य मयेति शेषः अनु-
भूयेत्यस्य इदानीं गर्भदुःखं भुंजे इत्यनेनान्वयः ३७ ३८ योनियं प्रपीडितः जन्मकाले अतएवातिदुःखेन जायमानः बहिः
पततीति शेषः नरकात्प्रातर्कीत्येको हृष्टांतः ३९ तथा पूतिव्रणादुर्गंधिव्रणान्निपतितोऽपरः कुमिरिव एषः पततीति शेषः त-
तो बाल्यादिदुःखानि भुनक्ति एवं सर्वे जंतवो विभुंजते न कश्चिदेवेत्यर्थः ४०

यानिसर्वाणि विदितानि नानि मया वर्णिता नितु यौवनादिषु दुःखानि सर्वतः सर्वैः प्राप्याणि सर्वत्र सर्वेषु जंतुषु विदितानि स
र्वैर्ज्ञानानि त्वया चाऽनुभूतानि सर्वविदितत्वादेव मया न वर्णिता नि ४१ एवमिति इत्यस्यादित्याकारादप्यासाज्जातादभिनिवे
शतः अहं कर्तेत्याद्याकारात् निरयः स्वर्गादिवंगर्भवासादिदुःखानि च भवन्तीत्यन्वयः ४२ देहद्वयात्स्थूलसूक्ष्मरूपात् प्रागु
क्तादन्यंतर्हि प्रकृतिरेव सानेत्याह प्रकृतेः परं ज्ञात्वा देहादिषु ममतां अहं ममेति बुद्धि विषयतां त्यक्त्वा आत्मज्ञानवान् आत्मे

त्वया चैवानुभूतानि सर्वत्र विदितानि च न वर्णिता नि मे गृध्रयोवनादिषु सर्वतः ४१ एवं देहोऽहमित्यस्मा
दप्यासान्निरयादिकम् गर्भवासादिदुःखानि भवन्त्यभिनिवेशतः ४२ तस्याद्देहद्वयादन्यमात्मानं प्रकृ
तेः परम् ज्ञात्वा देहादिममतां त्यक्त्वा आत्मज्ञानवान् भवेत् ४३ जाग्रदादिविनिर्मुक्तं सत्यज्ञानादिलक्षण
म् शब्दबुद्धिसदाशांतमात्मानमवधारयेत् ४४ चिदात्मनि परिज्ञाते नष्टे मोहेऽज्ञसंभवे देहः पततु वा
रब्धकर्मवगेन तिष्ठतु ४५ योगिने न हि दुःखं वा सखं वा ज्ञानसंभवम् तस्याद्देहेन सहितो यावत्प्रा
रब्धसंक्षयः ४६ तावत्तिष्ठत्वा सखं न त्वं धृतं कंचुकसर्पवत् अन्यद्वक्ष्यामि ते पक्षि च शृणु मे परमं हितम्
४७ त्रेतायुगे दाशरथिर्भूत्वा नारायणोऽव्ययः रावणस्य वधार्थाय दंडकानागमिष्यति ४८ सीतया प्रा
र्यया सार्धं लक्ष्मणेन समन्वितः तत्राश्रमे जनकजां भ्रातृभ्यां रहिते वने ४९ रावणश्चोरवर्नीत्वा लंका
यां स्थापयिष्यति तस्याः सग्रीवनिर्देशाद्दानराः परिमार्गणे ५० आगमिष्यंति जलधेस्तीरं तत्र समा
गमः त्वया तैः कारणवशात् भविष्यति न संशयः ५१ वेदं सर्वमिति ज्ञानवान् भवेत् ४३ ध्येयात्सर्वस्वरूपमाह जा

ग्रदादिति जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यारव्यावस्थात्रयरहितम् शब्दमायादोषालि संबुद्धं बोधस्वरूपं ४४ अज्ञमविद्यातज्जन्ये मोहे देहादिषु
हंममतारव्येनष्टेनाशं प्राप्ते देहस्थितौ नाशे वा ४५ योगिन आत्मज्ञस्याज्ञानजे सुखदुःखेन भवतः यावत्प्रा रब्धक्षयो भवति तावद्देहे
न सहितः सखं न तिष्ठयथा कंचुकवान् सर्पौ यावत्तत्प्रागकालं तद्धृतेः नंतरं त्यजति तद्धृत् ४६ ४७ ४८ ४९ परिमार्गणे तन्निमित्त
म् ५० तीरमागमिष्यंति तैः सह कारणवशात् फलमिह कारणम् पक्षोत्पत्तिरूपफलायतैः समागमो भविष्यति ५१

तदेवाह तदैवेतितवपक्षौहौनिश्चयमुत्पत्स्येतद्व्यर्थः ५२ ५३ निश्चयंद्रक्ष्यथ तन्मुक्तपक्षभवनिश्चयेनतदुक्तरावणवधोप्यव-
श्यंभावीसचनसीतादर्शनंविनेतितदप्यवश्यंभविष्यतीतिनिश्चयः ५४ यन्नामस्मरणमात्रात् यः कश्चिदुर्जनोऽपिदयानितिपरि-
च्छेदरहितसंसारसमुद्रंतीर्त्वाविष्णोः पदंगच्छति एवं ह्यमानप्रकारेण त्रिजगतां स्थितिकारिणः सर्वजगदुत्पत्तिस्थितिलयक-
र्तुः स्थितिपदेनेतरदप्युपलक्ष्यते रामस्य भक्ताः प्रियाश्च यूयं शतयोजनपरिच्छिन्नस्य समुद्रमात्रस्य तरणे किंकुतानशक्ताः क-

तदासीतास्थितितेभ्यः कथयस्वयथार्थतः तदैवतवपक्षौहौवुत्पत्स्येतेपुनर्नवौ ५२ संपातिरुवा-
च बोधयामासमांचंद्रनामामुनिकुलेश्वरः पश्यंतुपक्षौमेजातौचूतनावतिकोमलौ ५३ स्व-
स्तिवोऽस्तगमिष्यामि सीतां द्रक्ष्यथानिश्चयम् यत्नंकुरुध्वंदुर्लभ्यसमुद्रस्य विलंघने ५४ यन्ना-
मस्मृतिमात्रतोऽपरिमितसंसारवारांनिधिंतीर्त्वा गच्छति दुर्जनोऽपि परमं विष्णोः पदं शाश्वतम्
तस्यैव स्थितिकारिणस्त्रिजगतां रामस्य भक्ताः प्रिया यूयं किं समुद्रमात्रतरणेशक्ताः कथं वानराः
५५ इति श्रीमद० रामा० किष्किंधाकांडे अष्टमः सर्गः ८ श्रीमहादेव उ० गते विहाय सागृध-
रा जेवानरपुंगवाः हर्षेण महता विष्टाः सीतादर्शनलालसाः १ ऊचुः समुद्रं पश्यंतो न कचक्रभयंकर-
म् तरंगादिभिरुन्नद्धमाकाशमिव दुर्ग्रहं २ परस्परमवोचन्वैकथमेनंतरामहे उवाच चांगदस्तत्र श-
णुध्वं वानरोत्तमाः ३ भवंतोऽत्यंत बलिनः शूराश्च कृतविक्रमाः कोवाः त्रवारिधिंतीर्त्वा राजकार्यं करि-
ष्यति ४ एतेषां वानराणां सः प्राणदातान संशयः अतो तिष्ठतु मेशीघ्रं पुरतो यो महाबलः ५ धंचनशक्ता इ-

तिव्यतिरेकालंकारः ५५ इति० किष्किंधाकांडे अष्टमः सर्गः ८ गते इति पक्षलाभादिति भावः हर्षेणेति महदरिष्टंगतमितित-
त्यक्षदर्शनप्रत्ययेन सीतादर्शनमवश्यंभावीति हर्षेण च १ न कचक्रं न क्रसमूहः तरंगादिभिः तरंगाः अल्पा आदिना महत्स्यो लह-
र्यः दुर्ग्रहंदुःस्पर्श आकाशस्य स्पर्शत्वं अस्य तु ग्राहादियुक्तत्वात् २ कथमेनंतरामह इति परस्परमवोचन्नित्यन्वयः ३ कृतविक्रमाः पूर्वं
बहुशः कृतपराक्रमाः को राजकार्यं करिष्यति तद्दं लिनिशेषः ४ यस्तद्दिष्यति अहं कर्तेति स एषां प्राणदाता अतः यो महाबलः
स शीघ्रमुत्तिष्ठतु अतो तिष्ठतु इत्यर्थः संधिः ५

भूयाद्भवेदित्यर्थे आर्षम् ६७ सर्वैर्युष्माभिर्वैनिश्चयेन प्रत्येकं स्वबलं उच्यतां ततः कार्यसाधकं निश्चेष्ट्याम इत्यर्थः ८ दशोत्तरगुणं
दशसंख्योत्तरगुणो यस्य तत् एकोदशपरोविंशतिः परस्त्रिंशदित्येवंक्रमेण ९ जांबवांस्तनवतियोजनानीत्याहेत्यर्थः पुरात्रिविक्रमेदेवे
३ वतोर्णोसतितदीयं भूमानं भूपरिच्छेदलक्षणं कार्यं यस्य तादृशं भूपरिच्छेदकं पादं १० एकविंशतिवारं प्रदक्षिणविधानेनाहमगांतस्य

वानराणां च सर्वेषां रामसुग्रीवयोरपि स एव पालको भूयान्नात्र कार्या विचारणा ६ इत्युक्ते युवराजे
नतूष्णीं वानरसैनिकाः आसन्नोचुः किंचिदपि परस्परविलोकिनः ७ अंगद उवाच उच्यतां वै ब
लं सर्वैः प्रत्येकं कार्यसिद्धये केन वा साध्यते कार्यं जानीमस्तदनंतरम् ८ अंगदस्य वचः श्रुत्वा प्रो-
चुर्वीरा बलं पृथक् योजनानां दशारभ्य दशोत्तरगुणं जगुः ९ शतादवा किं जांबवांस्तप्राहमध्ये वनौक
साम् पुरात्रिविक्रमेदेवे पादं भूमानलक्षणं १० त्रिःसप्तकुलोऽहमगां प्रदक्षिणविधानतः इदानीं वा
र्धकग्रस्तो न शक्नोमि विलंघितुम् ११ अंगदोऽप्याह मे गंतुं शक्यं पारं महोदधेः पुनर्लंघनसामर्थ्येन
जानाम्यस्ति वानवा १२ तमाह जांबवान् वीरस्त्वं राजानो नियामकः न युक्तं त्वानियुक्तं मे त्वं समर्थः
सियद्यपि १३ अंगद उवाच एवं चेत्पूर्ववत् सर्वे स्वप्स्यामो दर्भी विष्टरे केनापि न कृतं कार्यं जी-
वितुं च न शक्यते १४ तमाह जांबवान् वीरो दर्शयिष्यामि ते सूत येनास्माकं कार्यसिद्धिर्भविष्यत्य-
चिरेण च १५ इत्युक्त्वा जांबवान् प्राह ह नू मंतमवस्थितम् ह नू मन किं रहस्त्वृणीं स्थीयते कार्यगौर-
वे १६

रितइति शेषः ११ १२ त्वन्नो नियामकोऽस्माकमाज्ञाकर्तारं जालं यद्यपि समर्थः सितयाऽपि त्वामाज्ञं मे न
युक्तम् १३ कार्यं केनापि न कृतं जीवितुं च न शक्यते राजभयादतो मरणनिश्चयेन स्वप्स्याम इत्यर्थः १४ कार्यसिद्धिर्भविष्यति अ-
चिरेण च भविष्यति तं दर्शयिष्यामि १५ कार्यगौरवे गुरुतरकार्यं प्राप्ते ज्ञेनेव भवता किं तूष्णीं स्थीयत इत्यन्वयः १६ ७

अतः सामर्थ्यदर्शयितुं सामर्थ्याभावे किं दर्शनीयमिति चेन्नेत्याह त्वमिति १७ जनितोसि उत्सादितोसि विभावस्कंसूर्ये १८ जिघृक्षामी
तिग्रहीष्यामीत्यर्थे आर्षेयोजनानां पंचशतमुत्प्लुतंततोऽपि विपतितः १९ नोस्मान्वाहिरक्ष २० सिंहस्य नादंतस्येव नादमित्यर्थः २१ २२
आनेष्य इति छेदः रावणं गले बध्वा एकहस्ते गृहीत्वा वामपाणिना सपर्वतां लंकां धृत्यारामाग्रे क्षिपामि २३ यदेति सीताया आनयने

प्राप्ते जनेनैव सामर्थ्यदर्शयिष्यामि महाबल त्वं साक्षाद्वाक्यतनयो वायुतुल्यपराक्रमः १७ रामकार्यार्थमेव
त्वं जनितोसि महात्मना जातमात्रेण ते पूर्वदृष्टोद्यंतं विभावस्कं १८ पक्षं फलं जिघृक्षामीत्युत्प्लुतं
बालचेष्टया योजनानां पंचशतं पतितोसि ततोऽपि वि १९ अतस्त्वहं लमाहात्म्यं को वा शक्नोति व
र्णितुम् उत्तिष्ठ कुरु रामस्य कार्यनः पाहिसुव्रत २० श्रुत्वा जांबवतो वाक्यं हनूमानतिहर्षितः च
कारनादं सिंहस्य ब्रह्मांडं स्फोटयन्निव २१ बभूव पर्वताकारस्त्रिविक्रम इवापरः लंघयित्वा जल
निधिं कुलालं कांच भस्मसात् २२ रावणं सकुलं हत्वानेप्येकजनकनीदनीम् यद्वा बध्वा गले रज्ज्वा रावणं
वामपाणिना २३ लंकां सपर्वतां धृत्यारामस्याग्रे क्षिपाम्यहम् यद्वा हृस्वेव यास्यामि जानकीं शक्यमलक्ष
णाम् २४ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं जांबवानिदमब्रवीत् हृस्वेवागच्छ भद्रं ते जीवती जानकीं शक्यमाम् २५
पश्चाद्रामेण सहितो दर्शयिष्यामि पौरुषम् कल्याणं भवताद्भद्रं गच्छ तस्ते विहाय सा २६ गच्छंतं राम
कार्यार्थं वायुस्त्वामनुगच्छ तु इत्याशीभिः समामंथ्य विसृष्टः प्लवगाधिपैः २७ महेंद्राद्विशिरो गत्वा ब
भूवाद्भुतदर्शनः २८ महानगेंद्रं प्रति मोमहात्मा स्रवणवर्णोऽरुणचारुवक्त्रः महाफणीन्द्राभस्तदीय-
बाहुर्वातात्मजोद्दृश्यत सर्वभूतैः २९ इति श्रीमद० उमामहेश्वर० किष्किंधाकांडेन वमः सर्गः ९ राम

रामाज्ञाभावादिति भावः हृस्वेवेति २४ हृस्वेवेति न तु तां गृहीत्वानापिरावणादीन् गृहीत्वेत्यर्थः २५ भवतात् आशिषिलोद् २६ वायुस्त्वामनुगच्छ
त्विति शकुनप्रार्थनं समामंथ्य योजयित्वा २७ अद्भुतदर्शनः अतिमहाशरीरत्वात् २८ तदेवाह महानगेंद्रेति २९ इति श्रीमत्सकल० किष्किंधाकांडेन वमः सर्गः ९

इति श्रीमदध्यात्मरामायणोक्तिचिंताकां.स.

[OrderDescription]
,CREATED=08.06.20 15:34
,TRANSFERRED=2020/06/08 at 15:41:03
,PAGES=51
,TYPE=STD
,NAME=S0003098
,Book Name=M-2922-SHRIMAD DHYATAM RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF

FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,